

การออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์และลวดลายกระเป๋าจากวัฒนธรรมภาคใต้ “โนรา”
CORPORATE IDENTITY AND PATTERN DESIGN FOR NORAH INSPIRED BAG

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศศิลป์ ภาควิชานิตศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์และลวดลายกระเป๋าจากวัฒนธรรมภาคใต้ “โนรา”
CORPORATE IDENTITY AND PATTERN DESIGN FOR NORAH INSPIRED BAG

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานិเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 3 มี. ๖2

(อาจารย์พีรพงศ์ พงษ์ประภาพันธ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์และลวดลายกระเป๋าจากวัฒนธรรมภาคใต้
“โนรา”

CORPORATE IDENTITY AND PATTERN DESIGN FOR NORAH INSPIRED BAG

ชื่อ นางสาวমনชนก ธัญประสาธ

สาขาวิชา นิเทศศิลป์

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2561

อาจารย์ที่ปรึกษา พիրพงศ์ พงษ์ประภาพันธ์

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ของภาคใต้ เพื่อใช้ในการออกแบบกราฟิกสำหรับลวดลายกระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก โนรา มีจุดประสงค์ในการนำเอาวัฒนธรรมไทยที่มีคุณค่าคู่ควรต่อการอนุรักษ์นำมาออกแบบใหม่ให้กลับมาเป็นที่น่าสนใจอีกครั้ง โดยได้หยิบยกรูปเด่นของโนรานั้นก็คือ เครื่องแต่งกายโนรา ที่ได้รับพระราชทานมาจากเครื่องต้นของพระมหากษัตริย์มานำเสนอ 5 ชิ้นส่วน ซึ่งประกอบด้วย เทริด กำไลแขน บั้นเหน่ง สังกวาล และหางหงส์ นำมาออกแบบเป็นกราฟิกโดยออกแบบและปรับเปลี่ยนในส่วนขององค์ประกอบของลายรูปทรงของลาย และสี ให้เข้ากับยุคสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น

ในการออกแบบนี้ผู้ทำศิลปนิพนธ์ได้นำเอาวัฒนธรรมไทยมาผสมผสานกับแฟชั่น ซึ่งกระเป๋าถือว่าเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายและสามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ เมื่อนำมาผสมผสานกับวัฒนธรรมไทยแล้วจะสามารถทำให้เกิดความน่าสนใจและดึงดูดคนรุ่นใหม่ให้หันกลับมาสนใจวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ได้มีการศึกษาและออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์กระเป๋า โดยออกแบบให้สื่อสารภาพลักษณ์ของแบรนด์ที่ผู้ทำศิลปนิพนธ์ต้องการสื่อถึงการย้อนกลับ โดยใช้ชื่อแบรนด์ว่า BAGWARD มีที่มาจากคำว่า BACKWARD ซึ่งหมายถึง การย้อนกลับไป เพื่อสื่อว่าเป็นแบรนด์ที่ย้อนกลับไปสู่วัฒนธรรมเพื่อนำมาออกแบบใหม่ให้กลับมาเป็นที่น่าสนใจอีกครั้ง และนำแนวคิดนี้มาออกแบบตามขอบเขตงานที่กำหนดไว้เพื่อให้แบรนด์มีเอกลักษณ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพณิชย์ฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีไม่ได้เลยถ้าขาดปีกกับแม่ ขอบคุณปีกกับแม่ที่คอยสนับสนุนเรามาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มต้นการทำงานจนงานนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอบคุณที่เป็นกำลังสำคัญในการทำงานไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเงินทุนหรือเรื่องของกำลังใจ ปีกกับแม่ก็จะอยู่ข้างๆเป็นกำลังใจและคอยช่วยเหลือเสมอ

ขอบคุณครูหนึ่งที่ปรึกษาศิลปินพณิชย์นี้ที่ให้คำแนะนำและคอยดูแลจนสำเร็จไปได้ด้วยดี ขอบคุณน้องแฝดอิงกับอม ที่มาเป็นนางแบบให้กับคอลเลคชันนี้ ขอบคุณที่ทนร้อนทนเหนื่อยตั้งใจทำออกมาได้อย่างเต็มที่และทำให้รูปที่ได้ออกมาเกินความคาดหมายมากๆ

ขอบคุณพื้นที่ที่มาเป็นช่างภาพให้กับงานของเรา ขอบคุณที่เสียสละเวลาทั้งสองวันมาเป็นช่างภาพให้และไม่ว่าจะขอความช่วยเหลืออะไรก็คอยช่วยเหลือเสมอ

ขอบคุณจันทร์เจ้าที่เป็นที่ปรึกษาที่สำคัญ ให้คำแนะนำ และคอยช่วยเหลือมาตลอด ขอบคุณที่ช่วยในเรื่องของภาษาและหลักวิชาการต่างๆ และขอบคุณที่ให้กำลังใจในการทำงาน

ขอบคุณป่าพรจิตร แหล่งการเรื่องรูโนรา ที่อำเภอ เวียงสระ จังหวัด สุราษฎร์ธานี ที่แบ่งปันความรู้ต่างๆเกี่ยวกับโนรา และทำให้มีโอกาสได้ใส่เครื่องแต่งกายโนราครั้งแรกในชีวิต

ขอบคุณเจ้าหน้าที่ที่หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช ที่ให้ความช่วยเหลือในการหาข้อมูลอย่างเต็มที่ ทำให้สร้างความประทับใจได้เป็นอย่างมาก

ขอบคุณเพื่อนๆ ยาคุลท์ พี เบญจ มาย อัน และคนอื่นๆอีกหลายคนที่คอยรับฟัง ให้คำแนะนำ และคอยให้ความช่วยเหลือตลอดเวลาที่มีปัญหาและให้กำลังใจเวลาท้อแท้

ขอบคุณทีมอเวนเจอร์ส ขอบคุณไอรอนแมน ขอบคุณธอร์ ที่สร้างความสุขสร้างรอยยิ้มและเสียงหัวเราะให้เวลาที่เครียดจากการทำงาน

ทุกคนเป็นกำลังสำคัญที่ทำให้ศิลปินพณิชย์ฉบับนี้สำเร็จได้ ไม่ว่าจะเป็นกำลังกายหรือกำลังใจ อยากจะบอกว่ามันสำคัญกับเรามากจริงๆ

মনชนক ঙ্ণপ্রসাত

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	3
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโนรา.....	4
2.1.1 ประวัติความเป็นมาของโนรา.....	4
2.1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับโนรา.....	6
2.2 เครื่องแต่งกายโนรา.....	8
2.2.1 จุดเริ่มต้นของเครื่องแต่งกายโนรา.....	8
2.2.2 เครื่องแต่งกายโนราแต่ละส่วน.....	10
2.2.3 ลักษณะลายลูกปิดของเครื่องแต่งกายโนรา.....	21
2.3 เครื่องต้น.....	23
2.3.1 ความหมายของเครื่องต้น.....	23
2.3.2 เครื่องแต่งกายโนราที่ได้รับมาจากเครื่องต้นของพระมหากษัตริย์.....	24
3 ข้อมูลการออกแบบ.....	25
3.1 การออกแบบกราฟิก.....	25
3.1.1 ความหมายของการออกแบบกราฟิก.....	25
3.1.2 องค์ประกอบของการออกแบบกราฟิก.....	25
3.1.3 หลักการใช้สี.....	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4	รูปแบบการจัดองค์ประกอบ.....	29
3.2	การออกแบบอัตลักษณ์.....	31
3.2.1	ความหมายของอัตลักษณ์.....	31
3.2.2	การสร้างอัตลักษณ์.....	31
4	การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น.....	32
4.1	กลุ่มเป้าหมาย.....	32
4.2	แบรนด์ “BAGWARD”.....	32
4.2.1	ชื่อแบรนด์.....	32
4.2.2	แนวคิดของแบรนด์.....	32
4.3	กระเป๋า.....	33
4.3.1	แนวคิดในการออกแบบคอลเลคชั่นกระเป๋า.....	33
4.3.2	แนวคิดในการออกแบบกระเป๋า.....	33
4.3.3	วัสดุที่ใช้ในการออกแบบกระเป๋า.....	34
4.3.4	ทรงกระเป๋าที่ใช้ในการออกแบบ.....	35
5	การออกแบบ.....	37
5.1	ตราสัญลักษณ์แบรนด์.....	37
5.1.1	แนวทางการออกแบบตราสัญลักษณ์แบรนด์.....	37
5.1.2	แบบร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์.....	39
5.1.3	สรุปแบบร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์.....	42
5.2	กราฟิกสำหรับลวดลายกระเป๋า.....	44
5.2.1	แนวทางการออกแบบกราฟิก.....	44
5.2.2	แบบร่างกราฟิกสำหรับลวดลายกระเป๋า.....	45
5.2.3	สรุปแบบร่างกราฟิกสำหรับลวดลายกระเป๋า.....	55
5.3	สิ่งพิมพ์.....	62
5.3.1	สรุปแบบร่างหนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชั่นกระเป๋า.....	62
5.3.2	สรุปแบบร่างถุงกระดาษ.....	64
5.3.3	สรุปแบบร่างนามบัตร.....	65
5.3.4	สรุปแบบร่างป้ายห้อยกระเป๋า.....	66

6	ผลงานสำเร็จ.....	70
	6.1 อัตลักษณ์ของแบรนด์กระเป่า.....	70
	6.1.1 ตราสัญลักษณ์แบรนด์.....	70
	6.1.2 หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชันกระเป่า.....	71
	6.1.3 ถุงกระดาษ.....	73
	6.1.4 นามบัตร.....	74
	6.1.5 ป้ายห้อยกระเป่า.....	74
	6.2 กระเป่า 15 ใบ.....	75
	6.2.1 เทริด.....	75
	6.2.2 กำไลแขน.....	76
	6.2.3 ปิ่นหมั่ง.....	77
	6.2.4 สี่งวาล.....	78
	6.2.5 หางหงส์.....	79
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	80
	7.1 บทสรุป.....	80
	7.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา.....	80
	7.3 ข้อเสนอแนะ.....	80
	7.4 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	80
	บรรณานุกรม.....	81
	ประวัติผู้เขียน.....	82

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 เครื่องแต่งกายโนรา.....	1
2.1 ทำรำโนรา.....	4
2.2 ทำรำยรำของอินเดีย.....	5
2.3 โนราโรงครูท่าแค.....	6
2.4 พิธีแก้บน.....	7
2.5 พิธีครอบเทริด.....	7
2.6 เครื่องแต่งกายละครชาตรี.....	8
2.7 โนราคล้ายขันนอน.....	9
2.8 เทริด.....	10
2.9 เทริด.....	10
2.10 ปั้งคอ.....	11
2.11 บ่าลูกบิด.....	11
2.12 ฟานอก.....	12
2.13 สร้อยคอ.....	12
2.14 สั้งวาล.....	13
2.15 ปั้งโพก.....	13
2.16 หางหงส์.....	14
2.17 กำไล.....	14
2.18 เล็บ.....	15
2.19 กำไลต้นแขนปลายแขน.....	15
2.20 ทับทรวง.....	16
2.21 ประจายาม.....	16
2.22 ปั้นเหน่ง.....	17
2.23 ปีกนกแอ่น.....	17
2.24 ผ้านุ่ง.....	18
2.25 ผ้าห้อย.....	18
2.26 สนับเพลลา.....	19
2.27 หน้าผ้า.....	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
2.28 หน้าพราน.....	20
2.29 หน้าทาสี.....	20
2.30 เครื่องลูกบิดลายข้าวหลามตัด.....	21
2.31 เครื่องลูกบิดลายลูกแก้ว.....	21
2.32 เครื่องลูกบิดลายดอกพิกุล.....	22
2.33 ความหมายของเครื่องต้น.....	23
2.34 ตัวอย่างเครื่องต้น.....	23
2.35 หนึ่งขวา.....	24
3.1 ตัวอย่างภาพสีเอกรงค์.....	26
3.2 ตัวอย่างภาพสีตรงข้าม.....	26
3.3 วงจรสีสามสี.....	27
3.4 ตัวอย่างภาพที่ใช้สีสามสี.....	27
3.5 วงจรสีใกล้เคียง.....	28
3.6 ตัวอย่างภาพสีใกล้เคียง.....	28
3.7 ตัวอย่างภาพที่จัดองค์ประกอบภาพแบบทางเดียว.....	29
3.8 ตัวอย่างภาพที่จัดองค์ประกอบแบบสมดุลจริงๆ.....	29
3.9 ตัวอย่างภาพที่จัดองค์ประกอบแบบสมดุลด้วยน้ำหนัก.....	30
3.10 ตัวอย่างภาพที่จัดองค์ประกอบแบบเน้นจุดสนใจ.....	30
4.1 การไล่เฉดสีที่ต้องการสื่อถึงการเคลื่อนไหว.....	32
4.2 5 ชั้นส่วนของเครื่องต้นที่นำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ.....	33
4.3 ตัวอย่างลูกบิดที่ใช้ในการออกแบบกระเป๋า.....	34
4.4 ขนาดลูกบิด.....	34
4.5 ตัวอย่างทรงกระเป๋าสะพายข้างทรงสี่เหลี่ยม.....	35
4.6 ตัวอย่างทรงกระเป๋าสะพายข้างทรงสูง.....	35
4.7 ตัวอย่างทรงกระเป๋าคล่องไหล่.....	36
4.8 ตัวอย่างทรงกระเป๋าตั้ง.....	36
5.1 ป้ายเครื่องหมายจราจรกลับรถ.....	37
5.2 องศาการหมุนของเข็มนาฬิกาเป็นลักษณะวงกลม.....	38
5.3 หัวลูกศรสามเหลี่ยม.....	38
5.4 ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้ลูกศรในป้ายกลับรถจากป้ายจราจร.....	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5	ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้ลูกศรในป้ายกลับรถจากป้ายจราจร.....	39
5.6	ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้วงกลมสื่อถึงองศาการหมุนของเข็มนาฬิกา.....	40
5.7	ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้วงกลมสื่อถึงองศาการหมุนของเข็มนาฬิกา.....	40
5.8	ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้หัวลูกศรสามเหลี่ยม.....	41
5.9	ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้หัวลูกศรสามเหลี่ยม.....	41
5.10	ภาพร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์ด้วยมือแบบที่เลือกมาพัฒนาต่อ.....	42
5.11	ภาพร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์ที่ทำในคอมพิวเตอร์.....	42
5.12	ภาพร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์แบบกำหนด Grid.....	43
5.13	ลายของเครื่องลูกบิดโนรา.....	44
5.14	รูปทรงเรขาคณิต.....	44
5.15	ตัวอย่างการเรียงแนวลูกบิดที่ทำในคอมพิวเตอร์.....	45
5.16	แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 1.....	45
5.17	แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 2.....	46
5.18	แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 3.....	46
5.19	แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 4.....	47
5.20	แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 1.....	47
5.21	แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 2.....	48
5.22	แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 3.....	48
5.23	แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 4.....	49
5.24	แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 1.....	49
5.25	แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 2.....	50
5.26	แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 3.....	50
5.27	แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 4.....	51
5.28	แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 1.....	51
5.29	แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 2.....	52
5.30	แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 3.....	52
5.31	แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 4.....	53
5.32	แบบร่างลายหางหงส์ ครั้งที่ 1.....	53
5.33	แบบร่างลายหางหงส์ ครั้งที่ 2.....	54
5.34	แบบร่างลายหางหงส์ ครั้งที่ 3.....	54
5.35	แบบร่างลายหางหงส์ ครั้งที่ 4.....	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.36	แบบร่างครั้งที่ 4 ที่นำมาพัฒนาต่อ.....	55
5.37	แบบร่างลายเทริดที่นำไปผลิตกระเป่า.....	56
5.38	โทนสีลูกปิดของลายเทริด.....	56
5.39	แบบร่างครั้งที่ 4 ที่นำมาพัฒนาต่อ.....	57
5.40	แบบร่างลายกำไลแขนที่นำไปผลิตกระเป่า.....	57
5.41	โทนสีลูกปิดของลายกำไลแขน.....	58
5.42	แบบร่างครั้งที่ 4 ที่นำมาพัฒนาต่อ.....	58
5.43	แบบร่างลายปั้นเหน่งที่นำไปผลิตกระเป่า.....	59
5.44	โทนสีลูกปิดของลายปั้นเหน่ง.....	59
5.45	แบบร่างลายสังวาลที่นำไปผลิตกระเป่า.....	60
5.46	โทนสีลูกปิดของลายสังวาล.....	60
5.47	แบบร่างลายหางหงส์ที่นำไปผลิตกระเป่า.....	61
5.48	โทนสีลูกปิดของลายหางหงส์.....	61
5.49	แบบร่างหนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชันกระเป่าที่จัดหน้าแล้วพร้อมพิมพ์เล่ม.....	62
5.50	แบบร่างหนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชันกระเป่าที่จัดหน้าแล้วพร้อมพิมพ์เล่ม.....	63
5.51	แบบร่างถุงกระดาษขนาดใหญ่พร้อมพิมพ์.....	64
5.52	แบบร่างถุงกระดาษขนาดเล็กพร้อมพิมพ์.....	64
5.53	แบบร่างนามบัตรด้านหน้า.....	65
5.54	แบบร่างนามบัตรด้านหลัง.....	65
5.55	แบบร่างป้ายห้อยกระเป่าในลักษณะที่ใช้งานจริง.....	66
5.56	ตัวอย่างป้ายห้อยกระเป่าขนาดเล็กและขนาดใหญ่.....	66
5.57	ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป่าลายเทริด.....	67
5.58	ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป่าลายกำไลแขน.....	67
5.59	ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป่าลายปั้นเหน่ง.....	68
5.60	ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป่าลายสังวาล.....	68
5.61	ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป่าลายหางหงส์.....	69
6.1	ตราสัญลักษณ์แบรนด์.....	70
6.2	ตราสัญลักษณ์แบรนด์แบบกำหนด Grid.....	70
6.3	Black and White Logo.....	71
6.4	หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชันกระเป่า.....	71
6.5	หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชันกระเป่า.....	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6	หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชันกระเป่า.....	72
6.7	ถุงกระดาษ 2 ขนาด.....	73
6.8	นามบัตรด้านหน้าและด้านหลัง.....	74
6.9	ป้ายห้อยกระเป่า.....	74
6.10	กระเป่าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก เทริด.....	75
6.11	กระเป่าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก กำไลแขน.....	76
6.12	กระเป่าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก ปิ่นหนึ่ง.....	77
6.13	กระเป่าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก สິงวาล.....	78
6.14	กระเป่าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก หางหงส์.....	79

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาคใต้ของประเทศไทยมีวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ที่ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ นั่นก็คือ โนรา โดยโนรานั้นเป็นศิลปะที่แสดงให้เห็นถึงประเพณีและความเชื่อของภาคใต้อย่างแท้จริง ซึ่งโนราได้รับอิทธิพลมาจากอินเดียโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบูชามหาเทพ แต่เมื่อได้รับเข้ามาจึงมีการปรับเปลี่ยนดัดแปลงใส่นี้อาหาทางด้านพุทธศาสนาและความเชื่อในการนับถือบรรพบุรุษเพิ่มเติมเข้าไป

นอกจากการร้องและการรำแล้วอีกหนึ่งองค์ประกอบที่มีความสำคัญ คือ เครื่องแต่งกายโนรา โดยได้รับพระราชทานมาจากเครื่องต้นของพระมหากษัตริย์ ซึ่งประดับด้วย เทริด กำไลแขน ปั้นเหน่ง สิ้งวาล ปีกนกแอ่น หางหงส์และสนับเพลา โดยมีชิ้นส่วนของเครื่องแต่งกายทั้งหมดราวๆ 20 ชิ้น และมีจุดเด่นในการนำลูกปัดเม็ดเล็กๆ หลายๆ สีมาร้อยให้เป็นลวดลายที่มีความหมายและมีสีสันสวยงาม

ภาพที่ 1.1 เครื่องแต่งกายโนรา

ที่มา : <http://www.siamdara.com/entertain/music/1054676>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โนราถือว่าเป็นวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านและมีบทบาทซึ่งเป็นพิธีกรรมที่เกี่ยวกับความเชื่อของชาวบ้าน เช่น ความเชื่อเกี่ยวกับครุหมอโนรา โดยเชื่อว่าครุหมอโนรามีความผูกพันกับลูกหลานและเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ถือว่าเป็นความเชื่อที่มีส่วนในการสร้างความมั่นคงในชุมชน โนราจึงมีความผูกพันกับวิถีชีวิตของชาวบ้านมาช้านาน แต่ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไปโนราไม่ได้เป็นที่นิยมอย่างในอดีตเนื่องจากเราได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศมากขึ้นทำให้คนรุ่นใหม่สนใจวัฒนธรรมไทยน้อยลง โนราได้รับความสนใจเพียงเฉพาะในพื้นที่และไม่ได้รับการเผยแพร่ให้คนรุ่นใหม่รู้จักและเห็นถึงความสำคัญ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงอยากออกแบบกราฟิกเพื่อเป็นลวดลายกระเป๋าและอัตลักษณ์แบรนด์กระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากโนรา โดยนำเสนอถึงจุดเด่นของโนรานั้นก็คือ เครื่องแต่งกายโนราผ่านลวดลายของกระเป๋า และเนื่องจากแฟชั่นมีอิทธิพลอย่างมากในยุคปัจจุบัน ซึ่งกระเป๋านั้นถือว่าเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายและสามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ เมื่อนำมาผสมผสานกับวัฒนธรรมแล้วจะสามารถทำให้เกิดความน่าสนใจ จึงเลือกที่จะส่งเสริมวัฒนธรรมไทยผ่านแบรนด์กระเป๋าเพื่อดึงดูดให้คนรุ่นใหม่หันกลับมาสนใจวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์เครื่องแต่งกายโนราเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกราฟิกสำหรับลวดลายกระเป๋า
- 1.2.2 ศึกษาการสร้างอัตลักษณ์แบรนด์กระเป๋าเพื่อสร้างความเป็นเอกลักษณ์
- 1.2.3 เพื่อส่งเสริมโนราให้เป็นที่รู้จักทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
- 1.2.4 เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 ออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์กระเป๋า
  - 1.3.1.1 ตราสัญลักษณ์แบรนด์
  - 1.3.1.2 หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชั่นกระเป๋า
  - 1.3.1.3 บรรจุภัณฑ์ ได้แก่ ถุงกระดาษ
  - 1.3.1.4 นามบัตร
  - 1.3.1.5 ป้ายห้อยกระเป๋า
- 1.3.2 ออกแบบกราฟิกเพื่อนำมาใช้เป็นลวดลายบนกระเป๋าทั้งหมด 15 ใบ
  - 1.3.2.1 กราฟิกจาก เทร็ด (ประกอบด้วย กระเป๋าสะพายข้าง 1 ใบ กระเป๋าคล่องไหล่ 1 ใบ และกระเป๋าดัง 1 ใบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.2.2 กราฟิกจาก กำไลแขน (ประกอบด้วย กระจเป่าสะพายข้าง 1 ใบ กระจเป่าคล้องไหล่ 1 ใบ และกระจเป่าตั้ง 1 ใบ)

1.3.2.3 กราฟิกจาก ปิ่นหมั่ง (ประกอบด้วย กระจเป่าสะพายข้าง 1 ใบ กระจเป่าคล้องไหล่ 1 ใบ และกระจเป่าตั้ง 1 ใบ)

1.3.2.4 กราฟิกจาก สິงวาล (ประกอบด้วย กระจเป่าสะพายข้าง 1 ใบ กระจเป่าคล้องไหล่ 1 ใบ และกระจเป่าตั้ง 1 ใบ)

1.3.2.5 กราฟิกจาก หางหงส์ (ประกอบด้วย กระจเป่าสะพายข้าง 1 ใบ กระจเป่าคล้องไหล่ 1 ใบ และกระจเป่าตั้ง 1 ใบ)

1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.4.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโนรา

1.4.1.1 ศึกษาประวัติและจุดเริ่มต้นของโนรา

1.4.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายโนรา

1.4.2.1 ศึกษาประวัติและที่มาของเครื่องแต่งกายโนรา

1.4.2.2 ศึกษาประวัติเครื่องต้นของพระมหากษัตริย์

1.4.3 ศึกษาวิธีการผลิตกระจเป่าจากลูกปัด

1.4.3.1 ศึกษาเกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ในการผลิต

1.4.4 ศึกษาเกี่ยวกับธรรมเนียมของกลุ่มเป้าหมายเพื่อนำมาปรับใช้ในการออกแบบ

1.4.5 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

1.4.5.1 แนวคิดของแบรนด์

1.4.5.2 วางแนวทางการออกแบบกราฟิกของกระจเป่าแต่ละใบ

1.4.5.3 กลุ่มเป้าหมาย

1.4.6 การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโนรา

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของโนรา

โนรา หรือ มโนราห์ เป็นศิลปะการละเล่นพื้นเมืองซึ่งถือว่าเป็นศิลปะวัฒนธรรมเก่าแก่ที่สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและเป็นที่นิยมเล่นกันอย่างกว้างขวางเกือบทุกท้องถิ่นในภาคใต้ ซึ่งถือว่าบ่งบอกถึงการแสดงศิลปะวัฒนธรรมและเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ โนราเป็นการละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ บางส่วนทำการแสดงเป็นเรื่องราว และในบางโอกาสเป็นการแสดงเพื่อประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อ

โนรา สามารถเขียนได้หลายรูปแบบแต่ในศิลปะของภาคใต้จะเรียกว่า โนรา ส่วนคำว่า มโนราห์หรือมโนห์รานั้น เป็นคำที่เกิดขึ้นเมื่อสมัยกรุงศรีอยุธยาโดยการนำเอา เรื่อง พระสุธนมโนราห์ มาแสดงเป็นละครชาตรี จึงทำให้มีคำเรียก มโนราห์ เกิดขึ้นมา

จุดกำเนิดของโนรานั้นมีการสันนิษฐานกันว่าได้รับอิทธิพลมาจากการร่ายรำของอินเดียโบราณก่อนสมัยศรีวิชัยที่ได้รับมาจากพ่อค้าชาวอินเดีย ซึ่งสังเกตได้จากเครื่องดนตรีที่เรียกว่า “เบญจสังคีต” ประกอบด้วย โหม่ง ฉิ่ง ทับ กลอง ปี่ใน ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีของโนรา และท่ารำของโนรามีลักษณะคล้ายกับการร่ายรำของอินเดีย

ภาพที่ 2.1 ท่ารำโนรา

ที่มา : <http://www.nationtv.tv/main/content/378585371/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ทำร้ายรำของอินเดีย

ที่มา : https://strikerzero.blogspot.com/2017/12/blog-post_27.html

ปัจจุบันเชื่อกันว่าโนราเกิดขึ้นครั้งแรกที่หัวเมืองพัทลุงและในปัจจุบันคืออำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง และแพร่ขยายไปยังพื้นที่อื่นๆทั่วภาคใต้ ต่อจากนั้นเริ่มมีคณะโนราเป็นกิจจะลักษณะขึ้นเมื่อปีพุทธศักราชที่ 1820 ซึ่งตรงกับสมัยสุโขทัยตอนต้น และโนราได้มีการแพร่ขยายไปจนถึงภาคกลางทำให้มีละครชาตรีจังหวัดตะลุงเกิดขึ้น

นอกจากนี้ยังมีตำนานเล่าถึงความเป็นมาของโนราว่า เจ้าเมืองพัทลุงมีชื่อว่า พระยาสายฟ้าพาดมีลูกสาวที่ชื่อว่า ศรีมาลา ซึ่งศรีมาลามีความสามารถในการรำรำเป็นอย่างมาก ได้เกิดตั้งครรภ์โดยที่ยังไม่ได้แต่งงานและเชื่อกันว่ามีท้องกับเทวดา พระยาสายฟ้าพาดเห็นดังนั้นจึงโกรธมาก และสั่งให้นำตัวนางศรีมาลาไปลอยแพในทะเล นั่นคือ ทะเลสาบสงขลา และแพได้ไปติดที่เกาะกะซัง ต่อมานางศรีมาลาได้ให้กำเนิดลูกชายโดยตั้งชื่อว่า เทพสิงหล นางศรีมาลาได้ฝึกให้เทพสิงหลรำรำซึ่งเทพสิงหลก็สามารถรำรำได้อย่างสวยงาม ทำให้มีชื่อเสียงมากในเกาะจนรู้ไปถึงหูพระยาสายฟ้าพาด จึงเชิญเทพสิงหลไปรำในราชสำนักโดยไม่รู้ว่านั้นเป็นหลานของตน พระยาสายฟ้าพาดตกตะลึงในความสวยงามที่เทพสิงหลรำรำ จึงถอดเครื่องทรงที่ทรงอยู่ให้กับเทพสิงหล แล้วบอกว่า “เครื่องแต่งกายกษัตริย์ชุดนี้มอบให้เป็นเครื่องแต่งกายของโนรานับแต่นี้เป็นต้นไป” เทพสิงหลจึงบอกความจริงว่าแท้จริงแล้วเขาเป็นหลานแท้ๆของพระยาสายฟ้าพาด พระยาสายฟ้าพาดจึงรับโนราไว้ในราชสำนัก และให้สิทธิโนราแต่งกายเหมือนกษัตริย์ทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับโนรา

โนราโรงครู การแสดงโนราเพื่อประกอบพิธีกรรมทางความเชื่อและสร้างคุณธรรมร่วมกัน เป็นพิธีกรรมที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชน ซึ่งคำว่า “ครู” ตามความหมายของโนราแล้วมีสองความหมายด้วยกัน ประการแรกหมายถึง ผู้สอนวิชาการร้องรำโนราให้แก่ตนเอง และประการที่สอง หมายถึง บรรพบุรุษหรือผู้ให้กำเนิดโนราซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ตายายโนรา” โนราเชื่อว่าครูหมอโนราเหล่านี้มีความผูกพันกับลูกหลานและผู้มีเชื้อสายโนรา จึงทำให้มีพิธีกรรมโนราโรงครูเกิดขึ้นเพื่อเชิญครูหมอโนราเข้าทรงรับเครื่องสังเวยและรำถวายครู

ภาพที่ 2.3 โนราโรงครูท่าแค

ที่มา : <http://www.artoftraveler.com/2016/06/08/โนราโรงครูท่าแค-และชีวิตที่ถูกกำหนดของ-เกรียงเดช-ชาวนรงค์/>

สำหรับวัตถุประสงค์ของการแสดงโนราโรงครูมีอยู่ 3 ประการ คือ เพื่อให้ครูเป็นการเคารพบูชาและแสดงความกตัญญูต่อวิญญาณบรรพบุรุษ เพื่อทำพิธีแก้บน และเพื่อทำพิธีครอบเหน็ดเพื่อไหว้ครู หรือ ไหว้ตายายโนรา เป็นการแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษเพื่อความเป็นมงคลแก่ชีวิตครอบครัว

เพื่อทำพิธีแก้บน โนราถือว่าครูโนราที่ล่วงลับไปแล้วจะเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นเมื่อมีเหตุไม่ดีกับตนหรือครอบครัวจึงมักจะมีการทำพิธีบนบานต่อบรรพบุรุษให้มาช่วยขจัดปัดเป่าเหตุเภทภัย หรือเป็นการบนบานเพื่อขอให้ตนเองโชคดี และเมื่อสมหวังแล้วก็จะมีการทำพิธีแก้บนเกิดขึ้นหากไม่แก้บนอาจถูกลงโทษจากครูโนราได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 พิธีแก้บน

ที่มา : <https://mgronline.com/south/detail/9600000042794>

เพื่อทำพิธีครอบเทริด ถือว่าเป็นพิธีที่สำคัญของโนราจัดขึ้นเพื่อเปลี่ยนสถานภาพโนรา
รุ่นใหม่ ให้เป็นโนราเต็มตัว พิธีกรรมนี้จะมีขึ้นหลังจากโนราฝึกกรายรำจนชำนาญ หากโนรายังไม่ผ่าน
พิธีกรรมนี้จะถือว่าเป็นโนราไม่สมบูรณ์ และเชื่อว่าผู้ที่จะเป็นโนราใหญ่และทำพิธีโนราโรงครูได้จะต้อง
เป็นผู้ที่ผ่านพิธีครอบเทริดหรือผูกผ้าใหญ่เสียก่อน

ภาพที่ 2.5 พิธีครอบเทริด

ที่มา : http://montrawet.blogspot.com/2012/03/blog-post_10.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเห็นได้ว่าพิธีกรรมโนราโรงครุนอกจากจะเป็นพิธีกรรมที่ศักดิ์สิทธิ์แล้ว ยังถือว่าเป็นสิ่ง
ที่ช่วยสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชน ส่งผลให้คนในชุมชนมีความรักความสามัคคีกัน
เนื่องจากมีความเชื่อและความศรัทธาแบบเดียวกัน นอกจากนี้ยังถือว่าเป็นโอกาสในการรวมตัวของ
เครือญาติที่ไม่ได้พบปะกันมานาน ให้ได้กลับมาร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน โนราโรงครูจึงถือว่าเป็นความ
เชื่อที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นคงในชุมชน

2.2 เครื่องแต่งกายโนรา

2.2.1 จุดเริ่มต้นของเครื่องแต่งกายโนรา

ก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยาเครื่องแต่งกายโนราเกิดขึ้นซึ่งเห็นได้จากเครื่องแต่งกายของ
ละครชาตรีที่อ้างว่าได้รับมาจากโนรา ละครชาตรีในยุคแรกจะใช้ผู้ชายในการนำแสดงโดยแต่งกาย
อย่างคนธรรมดาให้สมบทบาทเท่านั้นและจะไม่สวมเสื้อในการทำการแสดง และหากใช้ตัวนางในการ
แสดงก็จะมีการห่มสไบเพิ่มเติม ส่วนตัวละครประกอบอื่นๆจะใช้เครื่องประดับต่างๆในการแต่งกาย
เพื่อให้รู้ว่กำลังแสดงบทบาทเป็นตัวละครอะไรอยู่เท่านั้น และต่อมาได้มีการประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
สำหรับตัวนายโรงซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องแต่งกายหลายชิ้นส่วน โดยมีเทริดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งใน
เครื่องแต่งกาย

ภาพที่ 2.6 เครื่องแต่งกายละครชาตรี

ที่มา : http://rakonchtree.blogspot.com/p/blog-page_4433.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมามีข้อมูลยืนยันจากคณะโนราคล้ายซี้หนอนซึ่งเป็นคณะโนราที่มีชื่อเสียงและเป็นคณะโนราที่มีอายุเก่าแก่มากว่าเครื่องแต่งกายเริ่มแรกของคณะโนราในจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น มีการแต่งกายตามแบบของศิลปะละครรำของภาคกลางและยังไม่มีเครื่องลูกปัดมาประดับเครื่องแต่งกายและในช่วงปลายสมัยรัชกาลที่ 5 คณะโนราบางคณะในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้มีการพัฒนาเครื่องแต่งกายสำหรับตัวนางโรงโดยมีการนำลูกปัดมาตกแต่งเพิ่มความสวยงาม

ภาพที่ 2.7 โนราคล้ายซี้หนอน

ที่มา : http://historynora.blogspot.com/2016/08/blog-post_8.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 เครื่องแต่งกายโนราแต่ละส่วน

2.2.2.1 เทร็ด เป็นเครื่องประดับศีรษะของตัวนายโรงหรือโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง ในโบราณไม่นิยมให้นางรำใช้ มีลักษณะเป็นมงกุฎยอดแหลมอย่างเตี้ย มีกรอบหน้า มีด้ายมงคลประกอบ และประดับตกแต่งด้วยกระจกให้เกิดความสวยงาม

ภาพที่ 2.8 เทร็ด

ภาพที่ 2.9 เทร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.2 ปั้งคอ เป็นเครื่องลูกปัดที่มีการร้อยด้วยลูกปัดเป็นชั้นเล็ก ใช้สำหรับสวมห้อยคอ ด้านหน้าและด้านหลัง มีลักษณะคล้ายกรองคอ รวมทั้งหมด 2 ชั้น

ภาพที่ 2.10 ปั้งคอ

2.2.2.3 ป่าลูกปัด เป็นเครื่องลูกปัดที่มีการร้อยลูกปัดเป็นลักษณะสามเหลี่ยม มีทั้งหมด 2 ชั้นใช้สำหรับสวมคลุมทับบนป่าชาย-ขวา

ภาพที่ 2.11 ป่าลูกปัด

ที่มา : http://thailandtradition.blogspot.com/2012/09/blog-post_7.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.4 พานอก เป็นเครื่องลูกปัดที่มีการร้อยลูกปัดเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ใช้พันรอบตัวตรงระดับอก บางถิ่นเรียกว่า “พานโครง” บางถิ่นเรียกว่า “รอบอก” เป็นเครื่องลูกปัดที่มีลักษณะยาว

ภาพที่ 2.12 พานอก

2.2.2.5 สร้อยคอ เป็นเครื่องลูกปัดที่มีการร้อยด้วยลูกปัดเป็นลักษณะสร้อยคอยาวระดับอกมีขึ้นเดียวใช้สวมบริเวณลำคอ

ภาพที่ 2.13 สร้อยคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.6 สั้งวาล เป็นเครื่องลูกปัดที่มีการร้อยด้วยลูกปัดมีลักษณะยาวกว่าสร้อยคอ มีทั้งหมด 2 ชั้นสวมทับกันเป็นสังวาลชาย-ขวา นิยมใช้สำหรับโนราใหญ่

ภาพที่ 2.14 สั้งวาล

2.2.2.7 ปั้งโปก เป็นเครื่องลูกปัดที่มีการร้อยด้วยลูกปัดเป็นลักษณะสามเหลี่ยม มีชั้นเดียวใช้สำหรับสวมปิดสะโพก

ภาพที่ 2.15 ปั้งโปก

ที่มา : http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_6263.html

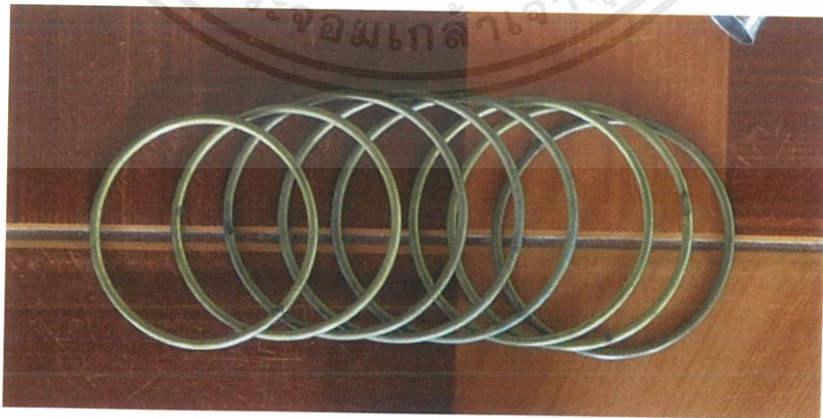
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.8 ปีก/หางหงส์ นิยมทำด้วยเขาควายหรือโลหะเป็นรูปคล้ายปีกนก 1 คู่ ซ้าย-ขวา ประกอบกัน ปลายปีกเข็งงอนขึ้นและผูกรวมกันไว้มีฟู่ทำด้วยด้ายสีติดไว้เหนือปลายปีก ใช้ลูกปัดร้อยห้อยเป็นดอกดวงรายตลอดทั้งข้างซ้ายและขวาให้ดูคล้ายขนของนก ใช้สำหรับสวมคาดทับผ้าถุงตรงระดับสะเอว ปล่อยปลายปีกยื่นไปด้านหลังคล้ายหางกิ้งกือ

ภาพที่ 2.16 หางหงส์

2.2.2.9 กำไล กำไลของโนรามักทำด้วยทองเหลือง ทำเป็นวงแหวนใช้สวมมือและเท้า ข้างละหลายๆวง เช่น แขนแต่ละข้างอาจสวม 5-10 วงซ้อนกัน เพื่อเวลาปรับเปลี่ยนท่าจะได้มีเสียงดังเป็นจังหวะที่เราใจยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.17 กำไล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.10 เล็บ เป็นเครื่องสวมนิ้วมือให้ไค้้งงามคล้ายเล็บกินนร กินรี ทำด้วยทองเหลืองหรือเงินอาจต่อปลายด้วยหางที่มีลูกปัดร้อยสอดสีไว้พองาม นิยมสวมมือละ 4 นิ้ว (ยกเว้นหัวแม่มือ)

ภาพที่ 2.18 เล็บ

2.2.2.11 กำไลต้นแขนปลายแขน เป็นกำไลสวมต้นแขนและปลายแขน เพื่อขบรัดกล้ามเนื้อให้ดูหะมัดหะเมงและเพิ่มให้สง่างามยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.19 กำไลต้นแขนปลายแขน

ที่มา : http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_6263.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

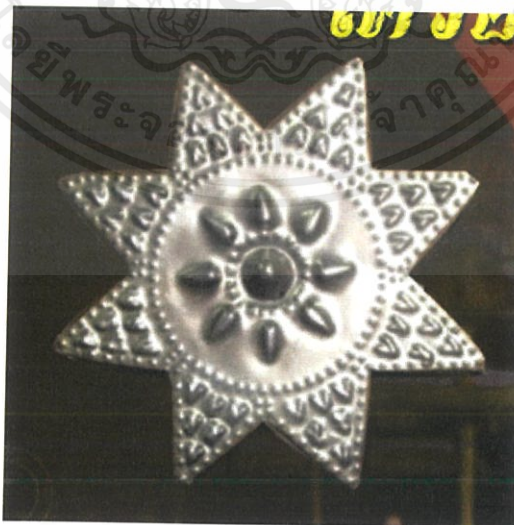
2.2.2.12 ทับทรวง สำหรับสวมห้อยไว้ตรงทรวงอก นิยมทำด้วยแผ่นเงินเป็นรูปคล้ายขนมเปียกปูนสลักเป็นลวดลาย และอาจฝังเพชรพลอยเป็นดอกดวงหรืออาจร้อยด้วยลูกปัด นิยมใช้เฉพาะตัวโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง

ภาพที่ 2.20 ทับทรวง

2.2.2.13 ประจ๋ายาม ใช้สำหรับทาบติดกับสายสังวาลด้านหลังเพื่อให้สังวาลไขว้กันอย่าง

สวยงาม

ภาพที่ 2.21 ประจ๋ายาม

ที่มา : http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_6263.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.14 ปั้นเหน่ง ใช้สำหรับสวมรัดบริเวณสะเอวเพื่อให้ปิดรัดบริเวณด้านบนของหน้า
ผ้า ลักษณะคล้ายเข็มขัด มักนิยมทำด้วยแผ่นเงินสลักลวดลายสวยงาม

ภาพที่ 2.22 ปั้นเหน่ง

2.2.2.15 ปีกนกแอ่น มักทำด้วยแผ่นเงินเป็นรูปคล้ายนกนางแอ่นกำลังกางปีก ใช้
สำหรับโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง สวมติดกับสังวาลอยู่ที่ระดับเหนือสะเอวด้านซ้ายและขวา

ภาพที่ 2.23 ปีกนกแอ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.16 ผ้านุ่ง เป็นผ้ายาวสี่เหลี่ยมผืนผ้า นุ่งทับชายแล้วรั้งไปเหน็บไว้ข้างหลัง ปล่อยให้ปลายชายให้ห้อยลงเช่นเดียวกับหางกระเบน เรียกปลายชายที่พับแล้วห้อยลงนี้ว่า “หางหงส์” การนุ่งผ้าของโนราจะรั้งสูงและรัดรูปแน่นกว่านุ่งโจงกระเบน

ภาพที่ 2.24 ผ้านุ่ง

2.2.2.17 ผ้าห้อย คือ ผ้าสีต่างๆที่คาดห้อยคล้ายชายแครงแต่อาจมีมากกว่า โดยปกติจะใช้ผ้าที่โปร่งแสงบางสีสด แต่ละผืนจะเหน็บห้อยลงทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของหน้าผ้า

ภาพที่ 2.25 ผ้าห้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.18 สนับเพลลา หรือกางเกงสำหรับสวมแล้วนุ่งผ้าทับ ปลายขาใช้ลูกปัดร้อยทับหรือ ร้อยแล้วทาบ ทำเป็นลวดลายดอกดวง

ภาพที่ 2.26 สนับเพลลา

2.2.2.19 หน้าผ้า ลักษณะเดียวกับชายไหว ถ้าเป็นของโนราใหญ่หรือนายโรงมักทำด้วย ผ้าแล้วร้อยลูกปัดทาบเป็นลวดลาย ที่ทำเป็นผ้า 3 แถบ คล้ายชายไหวล้อมด้วยชายแครงก็มี ถ้าเป็น ของนางรำอาจใช้ผ้าพื้นสีต่างๆสำหรับคาดห้อยเช่นเดียวกับชายไหว

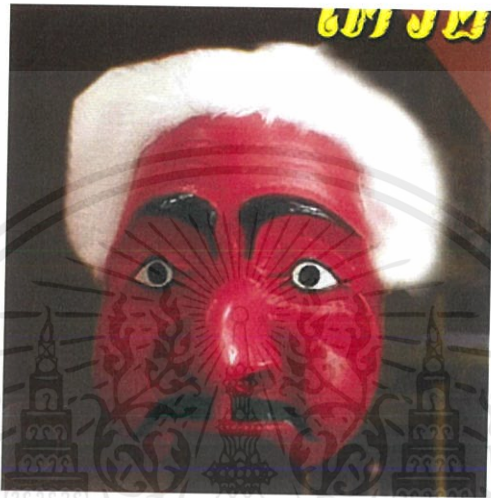

ภาพที่ 2.27 หน้าผ้า

ที่มา : http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_6263.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

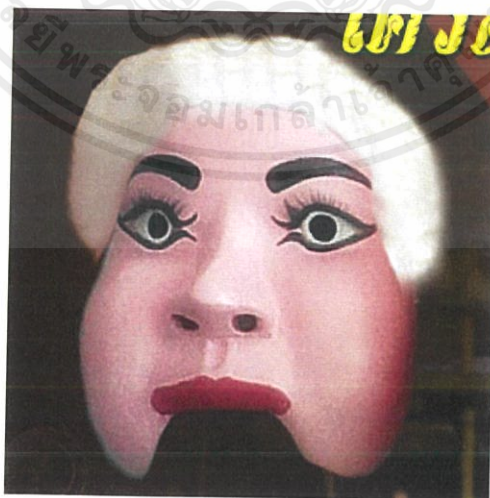
2.2.2.20 หน้าพราน เป็นหน้ากากสำหรับตัว “พราน” ซึ่งเป็นตัวตลก ใช้ไม้แกะเป็นรูป ใบหน้าไม่มีส่วนที่เป็นคาง ทำจมูกยื่นยาว ปลายจมูกจะมีลักษณะงุ้มเล็กน้อย เจาะรูตรงส่วนที่เป็นตา ทำให้ผู้สวมมองเห็นได้ถนัด จะทาสีแดงทั้งหมดเว้นแต่ส่วนที่เป็นฟันจะทำด้วยโลหะสีขาวหรือทาสีขาว ส่วนบนต่อจากหน้าผากใช้ขนเป็ดหรือขนสีขาวติดทาบไว้ต่างผมหงอก

ภาพที่ 2.28 หน้าพราน

2.2.2.21 หน้าทาสี เป็นหน้ากากของตัวตลกหญิง จะทำเป็นหน้าผู้หญิงและมักทาสีขาว

หรือสีเนื้อ

ภาพที่ 2.29 หน้าทาสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 ลักษณะลายลูกปัดของเครื่องแต่งกายโนรา

เอกลักษณ์ที่โดดเด่นของเครื่องแต่งกายโนรา นั่นคือ เครื่องลูกปัด โดยการนำลูกปัดเม็ดเล็กๆ หลายๆ สีมาร้อยกับเชือกให้เป็นลวดลายต่างๆ โดยส่วนใหญ่จะร้อยออกมาเป็นลายดังนี้

2.2.3.1 ลายข้าวหลามตัด

ภาพที่ 2.30 เครื่องลูกปัดลายข้าวหลามตัด
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=4IQ3OsMCwIA>

2.2.3.2 ลายลูกแก้ว

ภาพที่ 2.31 เครื่องลูกปัดลายลูกแก้ว
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=4IQ3OsMCwIA>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.3 ลายดอกพิกุล

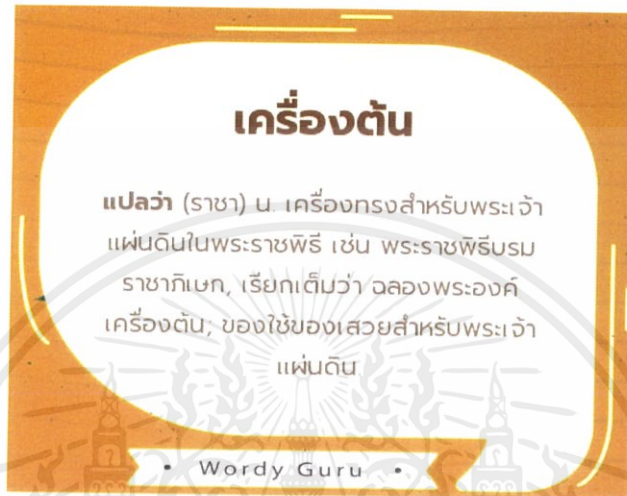
ภาพที่ 2.32 เครื่องลูกปัดลายดอกพิกุล

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=4IQ3OsMCwIA>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 เครื่องต้น

2.3.1 ความหมายของเครื่องต้น

ภาพที่ 2.33 ความหมายของเครื่องต้น

ที่มา : <https://www.wordyguru.com/images/capture-words/thai-thai-145281.jpg>

ภาพที่ 2.34 ตัวอย่างเครื่องต้น

ที่มา : https://hilight.kapook.com/img_cms2/varity/KingRama5.jpg

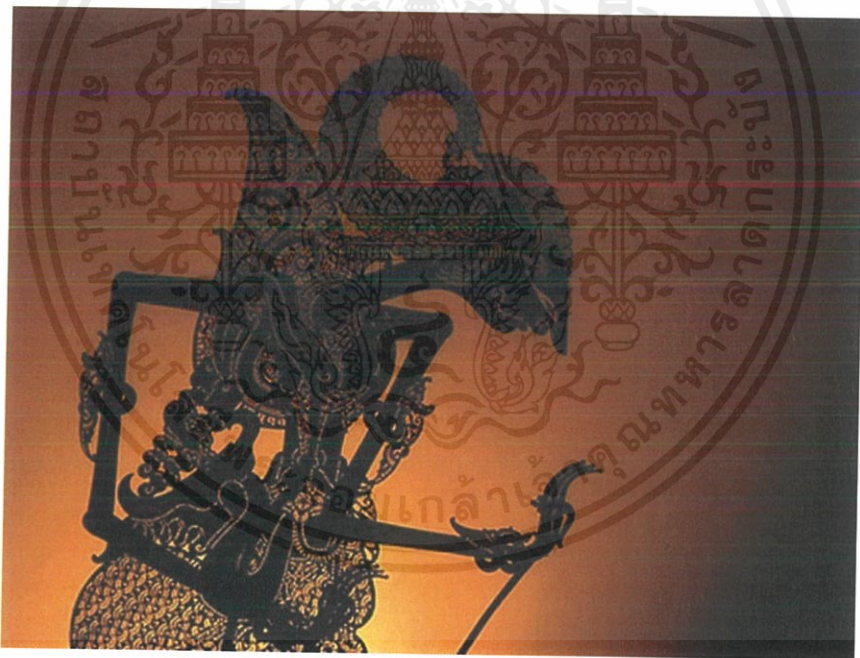
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 เครื่องแต่งกายโนราที่ได้รับมาจากเครื่องต้นของพระมหากษัตริย์

ในตำนานโนรามีกเล่าอ้างว่า เครื่องแต่งกายโนรานั้นได้รับพระราชทานมาจากเครื่องต้นของพระมหากษัตริย์ ซึ่งประกอบไปด้วย เทร็ด สังกวาล ทับทรวง ปั้นเหน่ง ผ้าห้อยหน้า สนับเพลลา หางหงส์กำไลต้นแขน

สังวาลและทับทรวงของโนรานั้นแต่เดิมจะทำด้วยหินสีๆและแก้ว แต่ในปัจจุบันเปลี่ยนวัสดุในการทำเป็นลูกปัดพลาสติกแทน ส่วนผ้าห้อยหน้าของกษัตริย์จะเรียกว่า ชายไหวชายแครง จะมี 3 ผืน คือ ห้อยหน้า 1 ผืน ห้อยกลาง 2 ผืน ส่วนผ้าห้อยของโนรานั้นมีการเพิ่มจำนวนเข้าไปเพื่อใช้ประกอบท่ารำให้สวยงามมากขึ้น และจะใช้เป็นผ้าโปร่งแสงธรรมดาไม่มีลวดลาย

อาจารย์สาโรช นาคะวิโรจน์ ให้ความเห็นว่า หางหงส์โนรานั้นจะดัดแปลงมาจากเครื่องประดับของกษัตริย์ จากรูปหนังงาตัวกษัตริย์จะมีเครื่องประดับอยู่ที่เอวข้างละชิ้นซึ่งมีลักษณะคล้ายหางหงส์ แต่ของโนรามักมีการร้อยลูกปัดเพิ่มเติมเข้าไปเพื่อเพิ่มความสวยงาม

ภาพที่ 2.35 หนังงา

ที่มา :<http://djasmerahputih.blogspot.com/2015/12/tiga-mata.html>

บทที่ 3

ข้อมูลการออกแบบ

3.1 การออกแบบกราฟิก

3.1.1 ความหมายของการออกแบบกราฟิก

กราฟิก หมายถึง ภาพลายเส้นที่เกิดจากการเขียนหรือการระบายสี เป็นการสร้างงานศิลปะบนพื้นระนาบหรือกระบวนการออกแบบในวัสดุ 2 มิติ เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้

การออกแบบ หมายถึง การวางแผนสร้างสรรค์งานให้ออกแบบสัมพันธ์กับประโยชน์ใช้สอย วัสดุ และการผลิตของสิ่งที่ต้องการออกแบบ

การออกแบบงานกราฟิก หมายถึง กระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ใช้ความรู้ศิลปะร่วมกับหลักการออกแบบและเทคโนโลยีเพื่อผลิตผลงาน ซึ่งงานนั้นสามารถถ่ายทอดและสื่อความหมายไปยังผู้รับสารได้เข้าใจอย่างตรงกัน

3.1.2 องค์ประกอบของการออกแบบกราฟิก

3.1.2.1 เส้น (Line) เป็นส่วนประกอบของจุดหลายๆจุด ถูกนำมาวางต่อเนื่องจนกลายเป็นเส้นรูปทรงต่างๆมา เช่น เส้นตรง เส้นโค้ง รวมถึงแบบอื่นๆที่มีลักษณะเป็นแนวเส้น

3.1.2.2 รูปร่าง (Shape) เกิดจากการนำเส้นแบบต่างๆมาบรรจบกันเป็นภาพรูปร่าง 2 มิติ ที่มีความกว้างและความยาว เช่น รูปสี่เหลี่ยม รูปสามเหลี่ยม รูปวงกลม หรืออาจเป็นรูปทรงที่ไม่แน่นอน

3.1.2.3 รูปทรง (Form) เป็นลักษณะของรูป 3 มิติ ซึ่งนอกจากจะมีความกว้างและความยาวแล้ว จะมีความลึกเพิ่มเข้ามาด้วย

3.1.2.4 น้ำหนัก (Value) เกิดจากการเติมสีเงาลงไปในรูปทรง ทำให้รู้สึกถึงความหนักเบา ทำให้งานออกแบบมีมิติมากยิ่งขึ้น

3.1.2.5 พื้นผิว (Texture) จะช่วยในการสื่ออารมณ์ของงานให้ชัดเจนมากขึ้น เช่น ถ้าพิมพ์งานลงกระดาษที่เงา งานนั้นจะสื่อถึงความหรูหราในระดับมากขึ้น

3.1.2.6 ที่ว่าง (Space) ในการออกแบบงานกราฟิกที่ว่างจะเป็นตัวช่วยให้งานดูไม่หนักจนเกินไป และถ้าควบคุมพื้นที่ว่างนี้ให้ดี ที่ว่างก็จะเป็นตัวที่ช่วยเสริมจุดเด่นให้เห็นได้ชัดเจนมากขึ้น

3.1.2.7 สี (Color) การเลือกสีในการออกแบบงานกราฟิกถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะสีจะแสดงถึงอารมณ์ที่ต้องการได้ชัดเจนมากกว่าส่วนประกอบอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.8 ตัวอักษร (Text) เป็นส่วนที่สื่อความหมายของงาน ซึ่งในการออกแบบงานกราฟิกบางงานสามารถสื่อความหมายของงานผ่านแค่ตัวอักษรและสีเพียงเท่านั้น แต่สามารถสื่อความหมายออกมาได้

3.1.3 หลักการใช้สี

3.1.3.1 เอกรงค์ (Mono) คือ การใช้สีที่เป็นไปในทางเดียวกันหมด เช่น จุดเด่นเป็นสีฟ้า สีส่วนที่เหลือก็จะเป็นสีที่ใกล้เคียงกับสีฟ้า โดยใช้วิธีเพิ่มหรือลดความเข้มของสีฟ้าลง

ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างภาพสีเอกรงค์

ที่มา : <https://artnikhom999.wordpress.com/2014/07/16/ตัวอย่างภาพสีเอกรงค์/>

3.1.3.2 ใช้สีตัดกันหรือสีตรงข้าม (Complement) คือ สีตัดกันหรือสีคู่ตรงข้ามในวงจรรสี ผู้ออกแบบจะต้องรู้หลักพื้นฐานในการใช้งาน โดยใช้สัดส่วน 80:20 หรือ 70:30 และไม่ควรใช้สีตัดกันในงานด้วยปริมาณที่เท่ากัน

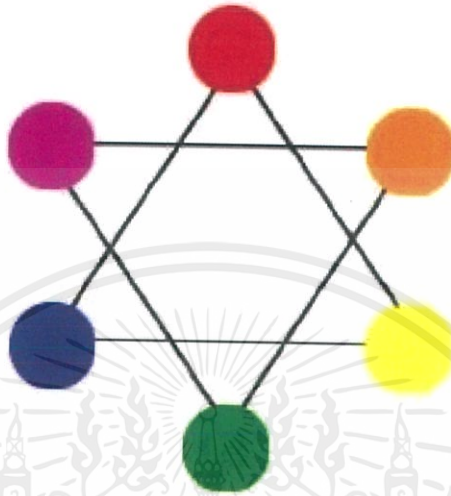

ภาพที่ 3.2 ตัวอย่างภาพสีตรงข้าม

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/512636370070456782/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3.3 ใช้สี่สามสี่ (Triad) คือ การเลือกสี่สามสี่ที่มีระยะห่างเท่ากันเป็นสามเหลี่ยมด้านเท่ามาใช้งาน

ภาพที่ 3.3 วงจรสี่สามสี่

ที่มา : <https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/แม่สีและวงจรสี่/>

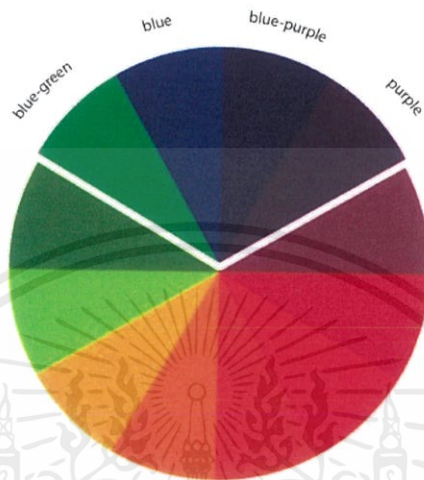

ภาพที่ 3.4 ตัวอย่างภาพที่ใช้สี่สามสี่

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/234961305543271200/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3.4 ใช้สีใกล้เคียง (Analogic) คือ การเลือกสีใดสีหนึ่งจากวงล้อสีมาใช้งานพร้อมกับสีที่อยู่ติดกันอีกข้างละสี หรือสีสามสีที่อยู่ติดกันนั่นเอง

ภาพที่ 3.5 วงจรสีใกล้เคียง

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/500884789779128586/>

ภาพที่ 3.6 ตัวอย่างภาพสีใกล้เคียง

ที่มา : <https://www.exhibitt.net/artwork/eartheth-1197249364015>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 รูปแบบการจัดองค์ประกอบ

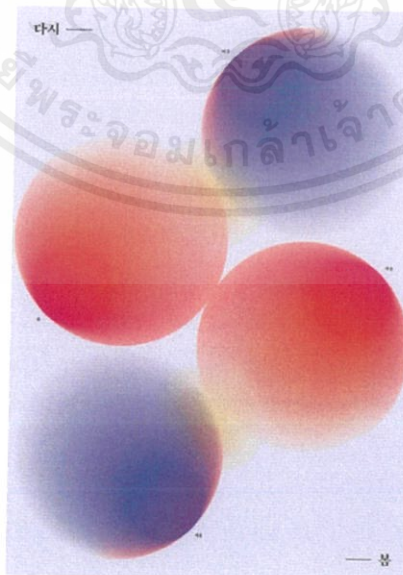
3.1.4.1 การจัดองค์ประกอบแบบทางเดียว (Unity) คือ การเลือกใช้องค์ประกอบต่างๆ เพื่อสื่อความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งลักษณะอารมณ์ของตัวหนังสือการจัดวางภาพต่างๆรวมไปถึงสีสรรที่เลือกใช้ในงาน

ภาพที่ 3.7 ตัวอย่างภาพที่จัดองค์ประกอบภาพแบบทางเดียว
ที่มา : <https://kritsanabbcit58.wordpress.com/เอกภาพ-unity/>

3.1.4.2 จัดองค์ประกอบแบบสมดุล (Balance)

3.1.4.2.1 สมดุลจริงๆ คือ องค์ประกอบในภาพทั้งด้านซ้ายและด้านขวามีรูปทรงที่เหมือนกัน

ภาพที่ 3.8 ตัวอย่างภาพที่จัดองค์ประกอบแบบสมดุลจริงๆ
ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/251920172889521634/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.2 สมดุลด้วยน้ำหนัก คือ องค์ประกอบในภาพไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทั้งสองด้านแต่มีน้ำหนักที่เท่าๆกันทั้งสองด้าน

ภาพที่ 3.9 ตัวอย่างภาพที่จัดองค์ประกอบแบบสมดุลด้วยน้ำหนัก
ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/127226758193724906/>

3.1.4.3 จัดองค์ประกอบแบบเน้นจุดสนใจ (Point of interest) คือ การจัดองค์ประกอบโดยการวางตำแหน่งจุดเด่นลงไปแล้วจัดองค์ประกอบอื่นๆเพื่อให้จุดเด่นเกิดความน่าสนใจขึ้นมา เช่น ใช้ขนาดที่ต่างกันหรือใช้สีที่ตัดกัน

ภาพที่ 3.10 ตัวอย่างภาพที่จัดองค์ประกอบแบบเน้นจุดสนใจ
ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/214272894746662424/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การออกแบบอัตลักษณ์

3.2.1 ความหมายของอัตลักษณ์

อัตลักษณ์ คือ การออกแบบอัตลักษณ์ขององค์กรหรือแบรนด์สินค้าเพื่อเป็นการกำหนดทิศทางของแบรนด์นั้นๆ ซึ่งหมายถึง การออกแบบภาพลักษณ์ทั้งหมดของแบรนด์ ที่ให้คนเข้าใจความหมายเดียวกันกับสิ่งที่แบรนด์สื่อออกไป สามารถบ่งบอกถึงตัวตนที่ชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย

3.2.2 การสร้างอัตลักษณ์

3.2.2.1 กำหนดตำแหน่งของการตลาดเพื่อให้เข้าใจว่ากลุ่มลูกค้าของเราคือใคร และวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค รวมไปถึงวิเคราะห์คู่แข่งของแบรนด์ด้วย

3.2.2.2 สร้างแบรนด์ที่ไม่ซ้ำใคร เพื่อให้การสร้างแบรนด์ประสบความสำเร็จจะต้องระบุปรัชญาหลักๆของแบรนด์ และกำหนดคุณค่าของแบรนด์ให้กับผู้บริโภค

3.2.2.3 การสร้างรูปลักษณ์ของแบรนด์ โดยภาพลักษณ์ของแบรนด์จะปรากฏในสี แบบอักษรโลโก้และรูปแบบโดยรวม ภาพลักษณ์ของแบรนด์ควรโดดเด่นสอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าของแบรนด์

3.2.2.4 สร้างเอกลักษณ์ของแบรนด์ และทำกลุ่มลูกค้าของแบรนด์เข้าถึงได้ง่ายด้วยเครือข่ายโซเชียลมีเดียต่างๆที่เหมาะสมกับกลุ่มลูกค้า

3.2.2.5 วิเคราะห์และปรับแต่งแบรนด์เป็นประจำเพื่อให้ตอบโจทย์กับสิ่งที่ต้องการจะทำจริงๆ และพัฒนาแบรนด์ให้เป็นที่น่าสนใจมากขึ้น

การสร้างอัตลักษณ์เป็นก้าวแรกของแบรนด์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หากแบรนด์ไม่มีอัตลักษณ์ก็ไม่สามารถบ่งบอกถึงตัวตนของแบรนด์ได้อย่างชัดเจน ยกตัวอย่างจากแบรนด์ที่ประสบความสำเร็จ เช่น Starbucks เมื่อพูดถึงเราก็จะนึกออกทันทีเลยว่าแบรนด์นี้ขายหรือมีบริการอะไร ตราสัญลักษณ์เป็นแบบไหนโทนสีของแบรนด์คืออะไร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็คืออัตลักษณ์ของแบรนด์ ที่ทำให้ลูกค้าจดจำและสามารถสร้างความโดดเด่นระหว่างคู่แข่งได้เป็นอย่างดี ดังนั้นหากแบรนด์สามารถสร้างอัตลักษณ์ออกมาได้ดีและโดดเด่นไม่ซ้ำใคร การที่ผู้บริโภคจะจดจำและเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากแบรนด์ของเรา ก็จะเป็นเรื่องง่ายขึ้น

บทที่ 4

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

4.1 กลุ่มเป้าหมาย

- 4.1.1 เพศหญิงทั้งคนไทยและคนต่างชาติ อายุ 20-35 ปี
- 4.1.2 บุคคลที่มีความชื่นชอบ สนใจในงานศิลปะ และงานแฮนด์เมด
- 4.1.3 บุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเอง สนุกกับการแต่งตัว และชอบสีลึกลับ
- 4.1.4 ชอบสิ่งแปลกใหม่โดดเด่นและแตกต่าง

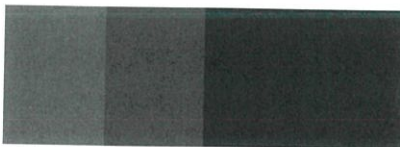
4.2 แบรินด์ “BAGWARD”

4.2.1 ชื่อแบรินด์

เนื่องจากเป็นแบรินด์กระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากวัฒนธรรมไทยที่มีคุณค่าและปัจจุบันวัฒนธรรมนั้นกำลังจะไม่น่าสนใจในอดีต จึงอยากจะทำชื่อแบรินด์ที่มีความหมายสื่อถึงกระเป๋าและสื่อถึงวัฒนธรรมไทยด้วย โดยเลือกที่จะสื่อความหมายถึงวัฒนธรรมไทยที่มีคุณค่าว่ามันเป็นอดีตไปแล้ว ออกมาเป็นชื่อแบรินด์ว่า “BAGWARD” ซึ่งมีที่มาจากคำว่า Backward หมายถึง การย้อนกลับ โดยสื่อว่าเป็นการย้อนกลับไปนำวัฒนธรรมไทยที่มีคุณค่าเพื่อนำมาออกแบบใหม่ให้กลับมาเป็นที่น่าสนใจอย่างในอดีตอีกครั้ง

4.2.2 แนวคิดของแบรินด์

แบรินด์ BAGWARD มีแนวคิดที่จะนำเสนอวัฒนธรรมไทยที่มีคุณค่าในอดีตและสื่อให้เห็นว่าเป็นแบรินด์ที่นำวัฒนธรรมไทยนั้นกลับมาออกแบบใหม่ จึงเลือกที่จะนำสีดำมาเป็นสีหลักของอัตลักษณ์ของแบรินด์ โดยในที่นี้ใช้สีดำสื่อถึงความเป็นอดีตและมีการไล่เฉดสีจากสีดำค่อยๆอ่อนลงเพื่อสื่อถึงการเคลื่อนไหวที่ค่อยๆย้อนกลับ และทำกระเป๋าให้มีสีลึกลับเพื่อสื่อว่าได้นำมาออกแบบใหม่และวัฒนธรรมนั้นไม่ได้มีคุณค่าแค่ในอดีตอีกแล้ว

ภาพที่ 4.1 การไล่เฉดสีที่ต้องการสื่อถึงการเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 กระเป่า

4.3.1 แนวคิดในการออกแบบคอลเลกชันกระเป่า

กระเป่าคอลเลกชันนี้ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบมาจาก โนรา โดยนำเอาจุดเด่นที่ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของโนรา นั่นคือ เครื่องแต่งกายโนรา มาใช้ในการออกแบบกราฟิก นอกจากนี้ ความสวยงามที่โดดเด่นแล้ว เครื่องแต่งกายโนรายังสะท้อนถึงเครื่องแต่งกายของพระมหากษัตริย์ จากตำนานโนราที่มีประวัติว่า พระมหากษัตริย์ได้พระราชทานเครื่องต้นให้เป็นเครื่องแต่งกายของโนรา บ่งบอกถึงความสำคัญที่คู่ควรนำมาออกแบบเพื่อที่จะอนุรักษ์ไว้ โดยผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้เลือกชิ้นส่วนที่น่าสนใจมาเป็นแนวทางในการออกแบบกราฟิกสำหรับลวดลายกระเป่า มานำเสนอ 5 ชิ้นส่วน ซึ่งประกอบด้วย เทริด กำไลแขน ปั้นเหน่ง สังวาล และหางหงส์

ภาพที่ 4.2 5 ชิ้นส่วนของเครื่องต้นที่นำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ

4.3.2 แนวคิดในการออกแบบกระเป่า

ปัจจุบันแฟชั่นถือว่ามีอิทธิพลเป็นอย่างมาก การนำเสนอสิ่งต่างๆผ่านแฟชั่นจะได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับได้ง่าย กระเป่าถือว่าเป็นทางเลือกที่น่าสนใจในการเอามาแนะนำเสนอ เนื่องจากกระเป่าเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายสามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่วางไว้ได้ โดยในคอลเลกชันนี้ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบกราฟิกสำหรับลวดลายกระเป่ามาจากเครื่องแต่งกายโนรา ที่นอกจากจะมีจุดเด่นในเรื่องของลวดลายและสีแล้ว ยังมีจุดเด่นในการนำลูกปัดมาใช้เป็นวัสดุในการทำเครื่องแต่งกาย ผู้ทำศิลปนิพนธ์จึงได้นำลูกปัดมาเป็นวัสดุหลักในการออกแบบกระเป่าเช่นเดียวกัน

4.3.3 วัสดุที่ใช้ในการออกแบบกระเป๋

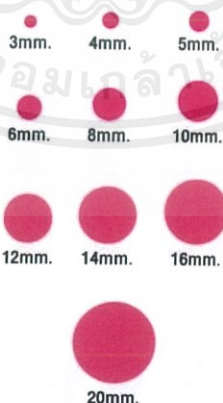
เลือกใช้ลูกปัดมาเป็นวัสดุหลักในการออกแบบกระเป๋ซึ่งเป็นวัสดุเดียวกับเครื่องแต่งกาย โนรา แต่มีการปรับเปลี่ยนขนาดและรูปทรงของลูกปัดเล็กน้อยเพื่อให้เข้ากับการออกแบบและเข้ากับ แฟชั่นในยุคปัจจุบันมากขึ้น แต่ยังคงสีสันที่โดดเด่นไว้อย่างเดิม

ภาพที่ 4.3 ตัวอย่างลูกปัดที่ใช้ในการออกแบบกระเป๋

- ใช้ลูกปัดขนาด 6 มิลลิเมตร

SizeBeads

ภาพที่ 4.4 ขนาดลูกปัด

ที่มา : <http://www.lookpud.com/category/1440/ลูกปัด>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 ทรงกระเป๋าที่ใช้ในการออกแบบ

4.3.4.1 กระเป๋าสะพายข้างทรงสี่เหลี่ยม จำนวน 3 ใบ ขนาด (40*40 ซม.)

ภาพที่ 4.5 ตัวอย่างทรงกระเป๋าสะพายข้างทรงสี่เหลี่ยม
ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/432134526740281442/>

4.3.4.2 กระเป๋าสะพายข้างทรงถุง จำนวน 2 ใบ (40*40 ซม.)

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างทรงกระเป๋าสะพายข้างทรงถุง
ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/297941331589564993/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

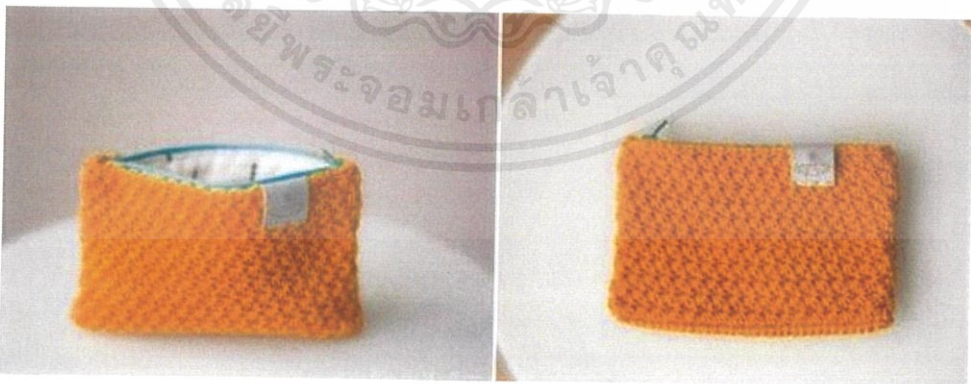
4.3.4.3 กระเป๋าคล้องไหล่ จำนวน 5 ใบ (24*15 ซม.)

ภาพที่ 4.7 ตัวอย่างทรงกระเป๋าคล้องไหล่

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/261279215861015942/>

4.3.4.4 กระเป๋าตั้ง จำนวน 5 ใบ (15*10 ซม.)

ภาพที่ 4.8 ตัวอย่างทรงกระเป๋าตั้ง

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/604960162424184281/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การออกแบบ

5.1 ตราสัญลักษณ์แบรนด์

5.1.1 แนวทางการออกแบบตราสัญลักษณ์แบรนด์

แนวทางในการออกแบบตราสัญลักษณ์แบรนด์มีที่มาจากแนวคิดของแบรนด์โดยสื่อถึงการย้อนกลับไปนำวัฒนธรรมไทยที่มีคุณค่าเพื่อนำมาออกแบบใหม่ให้กลับมาเป็นที่น่าสนใจอีกครั้ง นอกจากนี้จะใช้สีดำเป็นสีหลักเพื่อสื่อถึงความเป็นอดีตแล้ว ผู้ทำศิลปนิพนธ์จึงเลือกที่จะสื่อความหมายโดยเน้นถึงการย้อนกลับซึ่งเป็นแนวคิดหลักของแบรนด์ โดยนำเสนอแนวทางการออกแบบตราสัญลักษณ์แบรนด์ไว้ 3 แนวทาง ดังนี้

5.1.1.1 แบบใช้ลูกศรในป้ายกลับรถจากป้ายจราจร เพื่อสื่อถึงการย้อนกลับ

ภาพที่ 5.1 ป้ายเครื่องหมายจราจรกลับรถ

ที่มา : [https://www.kwangham.com/product/23012/bison-ป้ายเครื่องหมายจราจรกลับ](https://www.kwangham.com/product/23012/bison-ป้ายเครื่องหมายจราจรกลับรถ-45-cm)

รถ-45-cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.1.2 แบบใช้วงกลม สื่อถึงองศาการหมุนของเข็มนาฬิกา โดยสื่อว่าเป็นการย้อนกลับ
ของเวลา

ภาพที่ 5.2 องศาการหมุนของเข็มนาฬิกาเป็นลักษณะวงกลม
ที่มา : <https://icon-icons.com/th/ไอคอน/ใหญ่-แบบวงกลม-นาฬิกา/121995>

5.1.1.3 แบบใช้หัวลูกศรสามเหลี่ยม

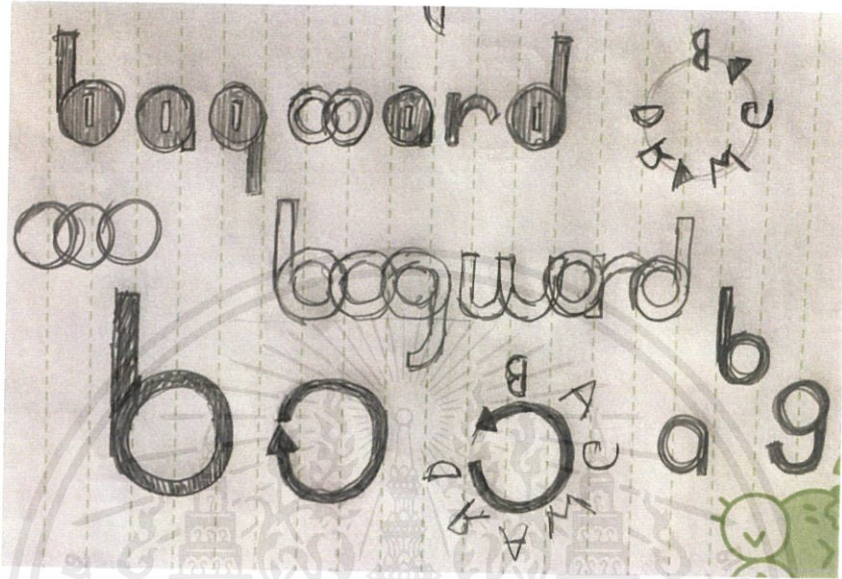

ภาพที่ 5.3 หัวลูกศรสามเหลี่ยม
ที่มา : <https://th.seaicons.com/101483/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2.2 แบบร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์ แนวทางเลือกแบบใช้วงกลมสื่อถึงองศาการหมุนของเข็มนาฬิกา

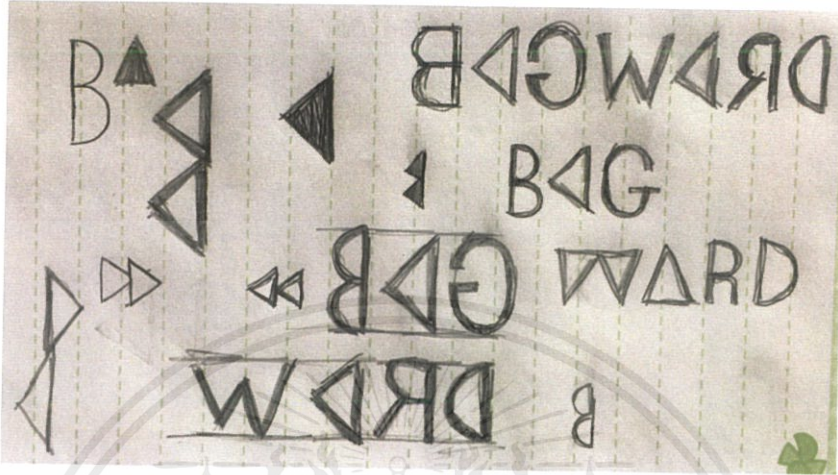
ภาพที่ 5.6 ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้วงกลมสื่อถึงองศาการหมุนของเข็มนาฬิกา

ภาพที่ 5.7 ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้วงกลมสื่อถึงองศาการหมุนของเข็มนาฬิกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2.3 แบบร่างตราสัญลักษณ์ แนวทางเลือกแบบใช้หัวลูกศรสามเหลี่ยม

ภาพที่ 5.8 ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้หัวลูกศรสามเหลี่ยม

DRDWA

GWB

DRDWA

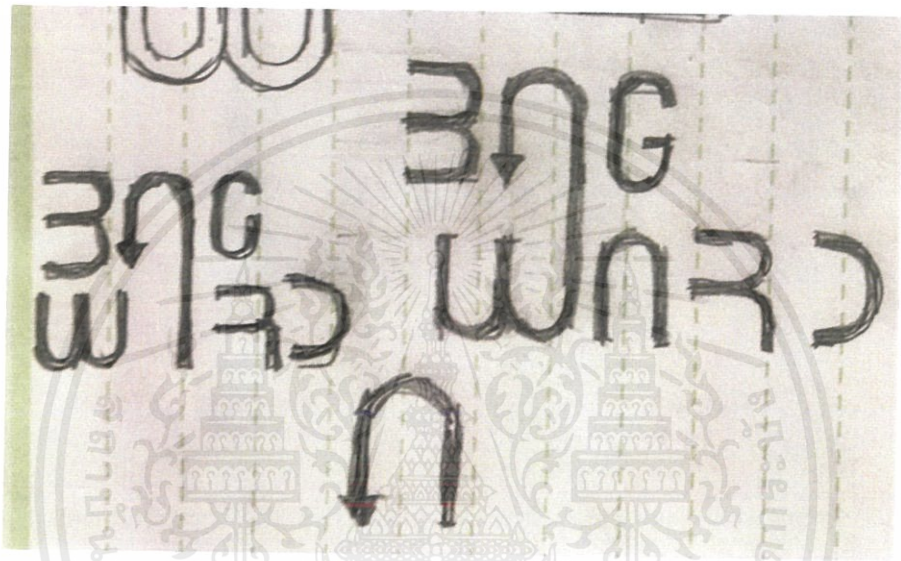
DRDWA
GWB

ภาพที่ 5.9 ภาพร่างจากแนวทางเลือกแบบใช้หัวลูกศรสามเหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 สรุบบรร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์

เลือกแนวทางแบบใช้ลูกศรในป้ายกลับรถจากป้ายจราจร โดยเปลี่ยนทิศทางลูกศรให้หันไปทางซ้ายเพื่อสื่อถึงการย้อนกลับ และในขั้นตอนการทำแบบร่างเริ่มจากการร่างด้วยมือก่อนตามแนวทางเลือกที่วางไว้ หลังจากนั้นในขั้นตอนต่อมา วาดลงคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้ตราสัญลักษณ์แบรนด์ที่ได้สัดส่วนด้วยการกำหนด Grid

ภาพที่ 5.10 ภาพร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์ด้วยมือแบบที่เลือกมาพัฒนาต่อ

ภาพที่ 5.11 ภาพร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์ที่ทำในคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.12 ภาพร่างตราสัญลักษณ์แบรนด์แบบกำหนด Grid

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

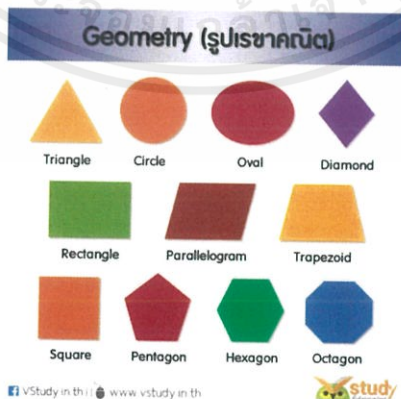
5.2 กราฟิกรสำหรับลวดลายกระเป๋า

5.2.1 แนวทางการออกแบบกราฟิก

เนื่องจากแนวคิดในการออกแบบกระเป๋าคอลเลคชันนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเครื่องแต่งกายโนรา ซึ่งสังเกตได้ว่าลายของเครื่องลูกบิดโนราจะมีการใช้รูปทรงเรขาคณิตมาออกแบบ และเกิดการดัดแปลงให้เป็นลายต่างๆให้เกิดความสวยงาม เช่น ลายข้าวหลามตัด ลายลูกแก้ว และ ลายดอกพิกุล ผู้ทำศิลปนิพนธ์จึงเลือกที่จะนำจุดเด่นของลายเครื่องลูกบิดโนรานั้นคือรูปทรงเรขาคณิต มาใช้ออกแบบกราฟิกสำหรับลวดลายกระเป๋าเช่นกัน และมีการปรับเปลี่ยนการจัดองค์ประกอบจากเดิม หรือผสมผสานรูปทรงอื่นๆเพิ่มเข้าไปเพื่อเพิ่มความสวยงามและความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยนำ 5 ชิ้นส่วน ซึ่งประกอบด้วย เทร็ด กำไลแขน บั้นเหน่ง สี่วา และหางหงส์ มาออกแบบเป็นลายกราฟิกสำหรับกระเป๋า โดยแบ่งเป็น 5 เซต ซึ่งใน 1 เซต จะมีกระเป๋าทั้งหมด 3 ใบ ที่มีรูปทรงและขนาดแตกต่างกันออกไป

ภาพที่ 5.13 ลายของเครื่องลูกบิดโนรา

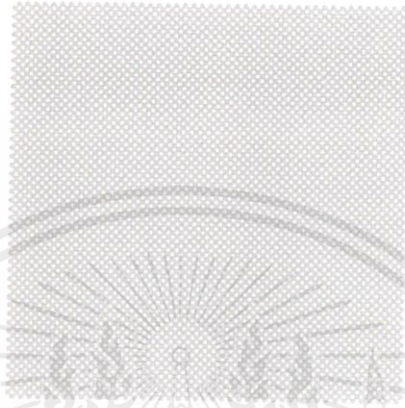
ภาพที่ 5.14 รูปทรงเรขาคณิต

ที่มา : <https://www.facebook.com/punystationary/photos/a.808017559373186/808553815986227/?type=3&theater>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 แบบร่างกราฟิกสำหรับลวดลายกระเป๋า

การร่างลายกราฟิกกระเป๋าจะอิงจากแนวการเรียงของลูกบิดจากการร้อยลูกบิดแล้ว โดยจะทำการเรียงจุดเล็กๆในคอมพิวเตอร์เท่าขนาดจริงของเม็ดลูกบิด

ภาพที่ 5.15 ตัวอย่างการเรียงแนวลูกบิดที่ทำในคอมพิวเตอร์

5.2.2.1 แบบร่างลายเทริด

5.2.2.1.1 แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 1

ออกแบบจากองค์ประกอบต่างๆที่อยู่บนเทริด เช่น แฉกสี่ทิศ ดอกไม้ไหว และนำมาตัดทอนเป็นกราฟิก

ภาพที่ 5.16 แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.1.2 แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 2

ลองเปลี่ยนการออกแบบเป็นกราฟิกของคนที่ทำทำรำโนราและ
สวมเทริดอยู่ด้วย

ภาพที่ 5.17 แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 2

5.2.2.1.3 แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 3

เลือกที่จะใช้กราฟิกที่สื่อถึงคนที่สวมเทริดอยู่เหมือนเดิม แต่ชุ่มชื้น
มากกว่าแบบร่างครั้งที่ 2 เพื่อให้เทริดโดดเด่นมากขึ้นและเปลี่ยนโทนสีใหม่

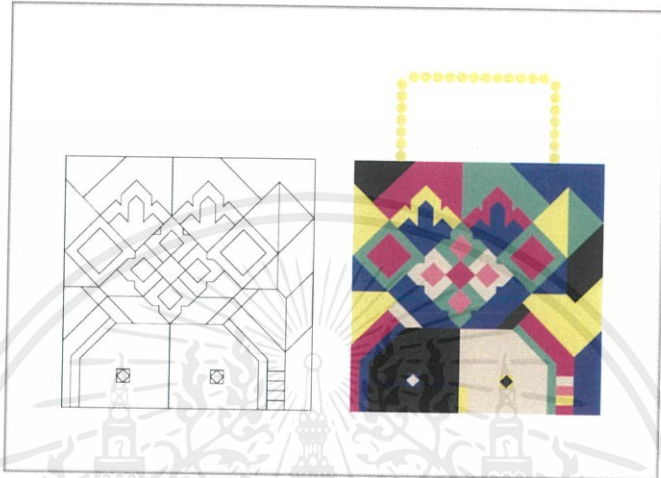

ภาพที่ 5.18 แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.1.4 แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 4

ใช้กราฟิกคล้ายกับแบบร่างในครั้งที่ 3 แต่ปรับมุมหน้าคนให้หันหน้าตรง และซุ่มเข้าหาเทริดเพื่อเน้นให้เทริดเป็นจุดเด่นมากยิ่งขึ้น

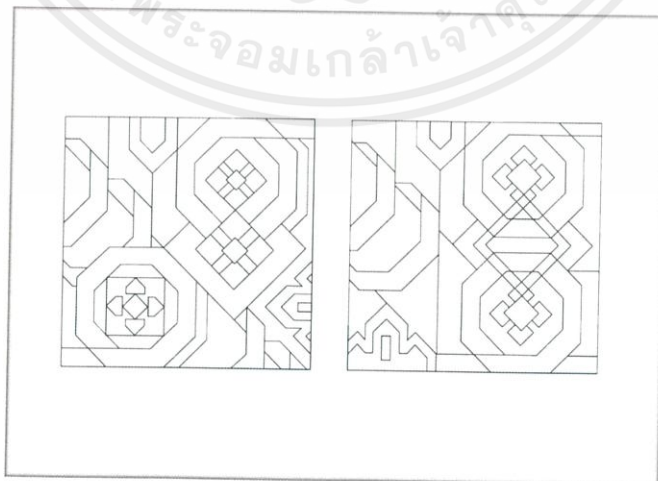

ภาพที่ 5.19 แบบร่างลายเทริด ครั้งที่ 4

5.2.2.2 แบบร่างลายกำไลแขน

5.2.2.2.1 แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 1

ตัดทอนกำไลแขนให้มีลักษณะเป็นรูปทรง 8 เหลี่ยมตามแนวการร้อยของลูกปัด และกำไลแขนนั้นจะมีการดุนเป็นลายดอกต่างๆ จึงนำมาตัดทอนเป็นกราฟิกเช่นกัน

ภาพที่ 5.20 แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.2 แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 2

ตัดทอนกำไลแขนให้มีลักษณะเป็นรูปทรง 8 เหลี่ยมตามแบบร่าง
ครั้งที่ 1 เหมือนเดิม แต่ปรับเปลี่ยนองค์ประกอบการจัดวาง

ภาพที่ 5.21 แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 2

5.2.2.3 แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 3

ตัดทอนกำไลแขนให้มีลักษณะเป็นรูปทรง 8 เหลี่ยมตามแบบร่าง
ครั้งที่ 1 และ 2 เหมือนเดิม แต่ปรับเปลี่ยนการจัดวางให้จุดเด่นมาอยู่ตรงกลางและปรับเปลี่ยนโทนสี

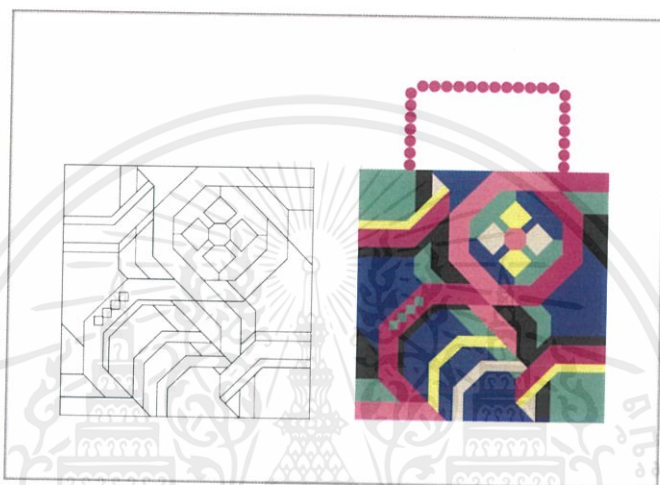

ภาพที่ 5.22 แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.2.4 แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 4

ตัดทอนกำไลแขนให้มีลักษณะเป็นรูปทรง 8 เหลี่ยมตามแบบร่าง ทั้ง 3 ครั้ง แต่ปรับเปลี่ยนองค์ประกอบการจัดวางให้น่าสนใจขึ้น โดยทำให้กราฟิกที่สื่อถึงกำไลแขน โดดเด่นและมีลักษณะของการสวมใส่ที่แขน นอกจากนี้ยังมีการตัดทอนกราฟิกที่สื่อถึงการดุนเป็นลาย ดอกของลายกำไลแขนมาเป็นส่วนหนึ่งในลายกราฟิก

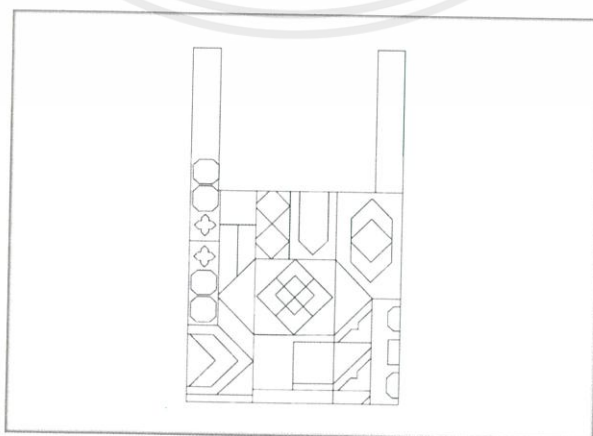

ภาพที่ 5.23 แบบร่างลายกำไลแขน ครั้งที่ 4

5.2.2.3 แบบร่างลายปั้นเหน่ง

5.2.2.3.1 แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 1

ออกแบบกราฟิกโดยตัดทอนจากรูปทรงของปั้นเหน่งและจัดวางไว้ตรงกลาง ส่วนองค์ประกอบอื่นๆตัดทอนมาจากดุนลายดอกของลายปั้นเหน่งที่มีลักษณะแตกต่างกัน

ภาพที่ 5.24 แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.3.2 แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 2

นำแบบร่างครั้งที่ 1 มาใส่สีโดยกระจายสีเข้มและอ่อนให้มีน้ำหนัก

เท่าๆกัน

ภาพที่ 5.25 แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 2

5.2.2.3.3 แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 3

จากการใส่สีในแบบร่างครั้งที่ 2 จุดเด่นที่อยู่ตรงกลางยังไม่โดดเด่นพอ จึงเปลี่ยนคู่สีและปรับความอ่อนและความเข้มของสีใหม่

ภาพที่ 5.26 แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.3.4 แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 4

จากแบบร่างครั้งที่ 3 สีของกราฟิกยังมีน้ำหนักที่กระจายและไม่ลงตัว จึงปรับให้สีเหลืองซึ่งเป็นสีหลักของกระเป๋าให้มีระดับความเข้มและอ่อนเพื่อกระจายน้ำหนักสี

ภาพที่ 5.27 แบบร่างลายปั้นเหน่ง ครั้งที่ 4

5.2.2.4 แบบร่างลายสังวาล

5.2.2.4.1 แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 1

เลือกจัดองค์ประกอบของกราฟิกจากลักษณะการทับกันเมื่อใส่สังวาลเป็นกากบาท โดยสังวาลเป็นเครื่องลูกบิดที่เห็นลายชัดที่สุด แบบร่างลายสังวาลจึงออกแบบให้เน้นลายเครื่องลูกบิดให้เด่นชัด

ภาพที่ 5.28 แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.4.2 แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 2

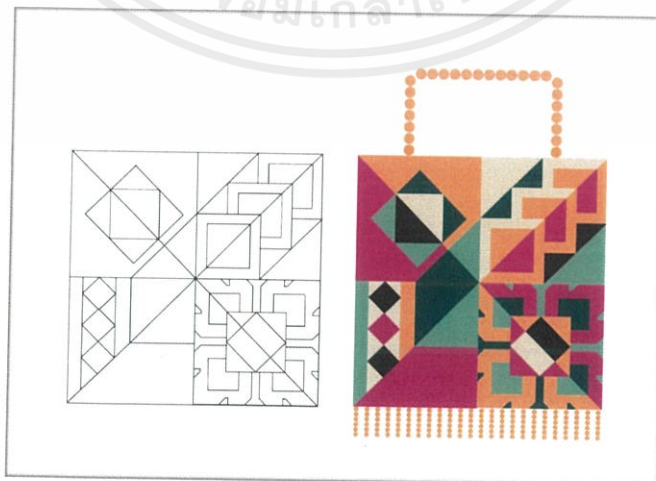
จากแบบร่างครั้งที่ 1 องค์ประกอบของภาพดูเท่ากันเกินไป จึง ออกแบบใหม่โดยเป็นกราฟิกที่ไขว้ทับกันอยู่ในลักษณะของกากบาท แต่ไม่ให้อยู่ที่กึ่งกลางของภาพ และมีการห้อยลูกปัดเพิ่มเติมที่ตัวกระเป๋าเพื่อมีลักษณะคล้ายเครื่องลูกปัดโบราณมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 5.29 แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 2

5.2.2.4.3 แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 3

จากแบบร่างครั้งที่ 2 เมื่อเปลี่ยนการจัดองค์ประกอบไม่ให้อยู่ที่กึ่งกลางจึงทำให้กราฟิกที่ได้ออกมาไม่ลงตัว เลยออกแบบโดยแบ่งองค์ประกอบกราฟิกเป็นช่องๆและตัดทอนลายเครื่องลูกปัดใส่ลงไป

ภาพที่ 5.30 แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.4.4 แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 4

จากแบบร่างครั้งที่ 3 เมื่อจัดวางแล้วองค์ประกอบของกราฟิกและ
 หน้าที่ของสียังไม่ลงตัว จึงออกแบบให้มีลักษณะคล้ายแบบร่างครั้งที่ 1 คือ จัดองค์ประกอบให้
 กราฟิกที่ไขว้ทับกันเป็นกากบาทอยู่กึ่งกลางภาพ แต่องค์ประกอบกราฟิกรอบๆมีความแตกต่างกันและ
 ใช้น้ำหนักความเข้มและความอ่อนของสีทำให้ภาพสมดุลกัน

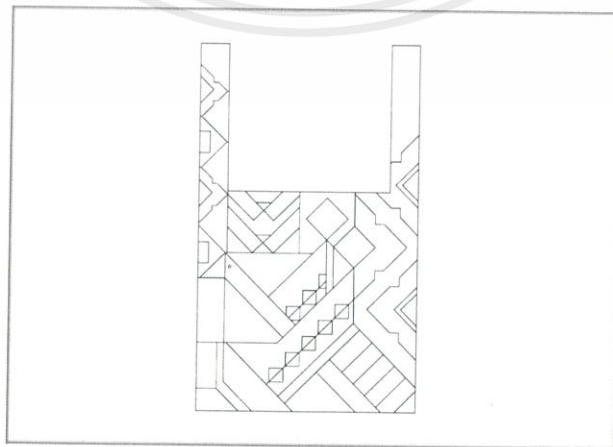

ภาพที่ 5.31 แบบร่างลายสังวาล ครั้งที่ 4

5.2.2.5 แบบร่างลายหางหงส์

5.2.2.5.1 แบบร่างลายหางหงส์ ครั้งที่ 1

ออกแบบโดยตัดทอนจากลักษณะของหางหงส์ที่มีลักษณะคล้าย
 ปีกนก และองค์ประกอบโดยรอบตัดทอนจากลูกบิดที่ร้อยห้อยเป็นลายดอกต่างๆ

ภาพที่ 5.32 แบบร่างลายหางหงส์ ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.5.2 แบบร่างลายทางหงส์ ครั้งที่ 2

นำแบบร่างครั้งที่ 1 มาใส่สีโดยกระจายสีเข้มและอ่อนให้มีน้ำหนัก

เท่าๆกัน

ภาพที่ 5.33 แบบร่างลายทางหงส์ ครั้งที่ 2

5.2.2.5.3 แบบร่างลายทางหงส์ ครั้งที่ 3

จากการใส่สีในแบบร่างครั้งที่ 2 น้ำหนักของภาพโดยรวมยังเท่ากันเกินไปทำให้ไม่มีจุดเด่น จึงปรับสีให้กราฟิกทางหงส์เด่นขึ้นและปรับสีห้องค้ประกอบรอบๆมีน้ำหนักที่ไม่แตกต่างกันมาก

ภาพที่ 5.34 แบบร่างลายทางหงส์ ครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.5.4 แบบร่างลายทางหงส์ ครั้งที่ 4

ใช้น้ำหนักแบบกระจายสีลักษณะเดียวกับแบบร่างครั้งที่ 3 แต่เปลี่ยนโทนสีเขียวใหม่เล็กน้อย ให้สวยงามมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 5.35 แบบร่างลายทางหงส์ ครั้งที่ 4

5.2.3 สรุบบรรณการฟิกสำหรับลวดลายกระเป๋

5.2.3.1 สรุบบรรณการลายเทริด

จากแบบร่างครั้งที่ 4 นำมาพัฒนาต่อโดยการปรับองค์ประกอบให้อยู่กึ่งกลางเพื่อเน้นให้เทริดเป็นจุดเด่นของภาพ

ภาพที่ 5.36 แบบร่างครั้งที่ 4 ที่นำมาพัฒนาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากได้แบบร่างที่ต้องการแล้ว ได้นำกราฟิกจากกระเป๋าใบหลักที่ ออกแบบไว้ มาปรับเปลี่ยนการจัดวางเล็กน้อยเพื่อนำมาใส่เป็นกราฟิกลงไปกระเป๋าใบเล็กอีก 2 ขนาด

ภาพที่ 5.37 แบบร่างลายเทร็ดที่นำไปผลิตกระเป๋า

ภาพที่ 5.38 โทนสีลูกปัดของลายเทร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.2 สรุบบรร่างลายก้ำไลแชน

จากแบบร่างครั้งที่ 4 นำมาพัฒนาต่อโดยปรับเปลี่ยนสีเล็กน้อยเพื่อให้หน้า
หนักของสีลงตัวมากขึ้น

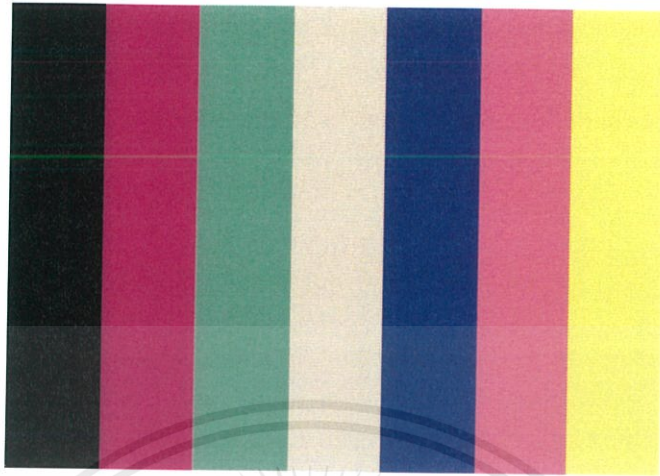
ภาพที่ 5.39 แบบร่างครั้งที่ 4 ที่นำมาพัฒนาต่อ

หลังจากได้แบบร่างที่ต้องการแล้ว ได้นำกราฟิกจากกระเป๋าใบหลักที่
ออกแบบไว้ มาปรับเปลี่ยนการจัดวางเล็กน้อยเพื่อนำมาใส่เป็นกราฟิกลงในกระเป๋าใบเล็กอีก 2
ขนาด

ภาพที่ 5.40 แบบร่างลายก้ำไลแชนที่นำไปผลิตกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.41 โทนสีลูกปิดของลายกำไลแขน

5.2.3.3 สรุบบรร่างลายปั้นเหน่ง

จากแบบร่างครั้งที่ 4 นำมาพัฒนาต่อโดยปรับเปลี่ยนสีเล็กน้อยเพื่อให้หน้า
หนักของสีลงตัวมากขึ้น

ภาพที่ 5.42 แบบร่างครั้งที่ 4 ที่นำมาพัฒนาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากได้แบบร่างที่ต้องการแล้ว ได้นำกราฟิกจากกระเป๋าใบหลักที่ ออกแบบไว้ มาปรับเปลี่ยนการจัดวางเล็กน้อยเพื่อนำมาใส่เป็นกราฟิกลงไปกระเป๋าใบเล็กอีก 2 ขนาด

ภาพที่ 5.43 แบบร่างลายปั้นเหนงที่นำไปผลิตกระเป๋า

ภาพที่ 5.44 โทนสีลูกปัดของลายปั้นเหนง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.4 สรุบบรร่างลายสังวาล

แบบร่างครั้งที่ 4 เป็นแบบสำเร็จที่ต้องการและหลังจากนั้นได้นำกราฟิกจากกระเป๋าใบหลักที่ออกแบบไว้ มาปรับเปลี่ยนการจัดวางเล็กน้อยเพื่อนำมาใช้เป็นกราฟิกลงในกระเป๋าใบเล็กอีก 2 ขนาด

ภาพที่ 5.45 แบบร่างลายสังวาลที่นำไปผลิตกระเป๋า

ภาพที่ 5.46 โทนสีลูกบิดของลายสังวาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.5 สรุบบรร่างลายทางหงส์

แบบร่างครั้งที่ 4 เป็นแบบสำเร็จที่ต้องการและหลังจากนั้นได้นำกราฟิกจากกระเป๋اب๊วหลักที่ออกแบบไว้ มาปรับเปลี่ยนการจัดวางเล็กน้อยเพื่อนำมาใส่เป็นกราฟิกลงในกระเป๋اب๊วเล็กอีก 2 ขนาด

ภาพที่ 5.47 แบบร่างลายทางหงส์ที่นำไปผลิตกระเป๋

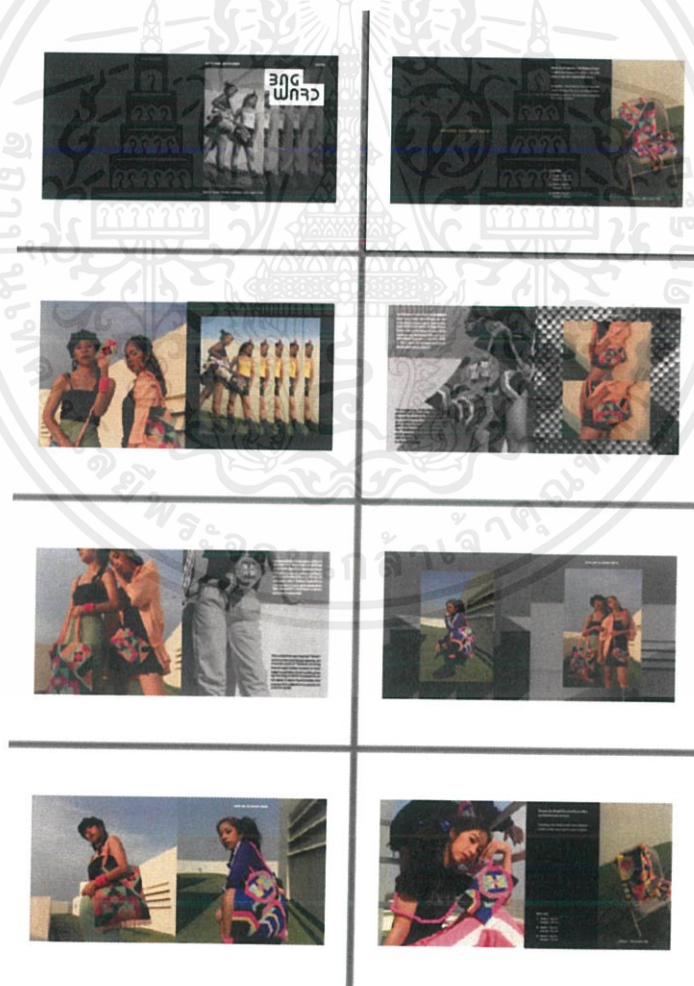
ภาพที่ 5.48 โทนสีลูกปิดของลายทางหงส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 สิ่งพิมพ์

5.3.1 สรूपแบบร่างหนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชั่นกระเป๋

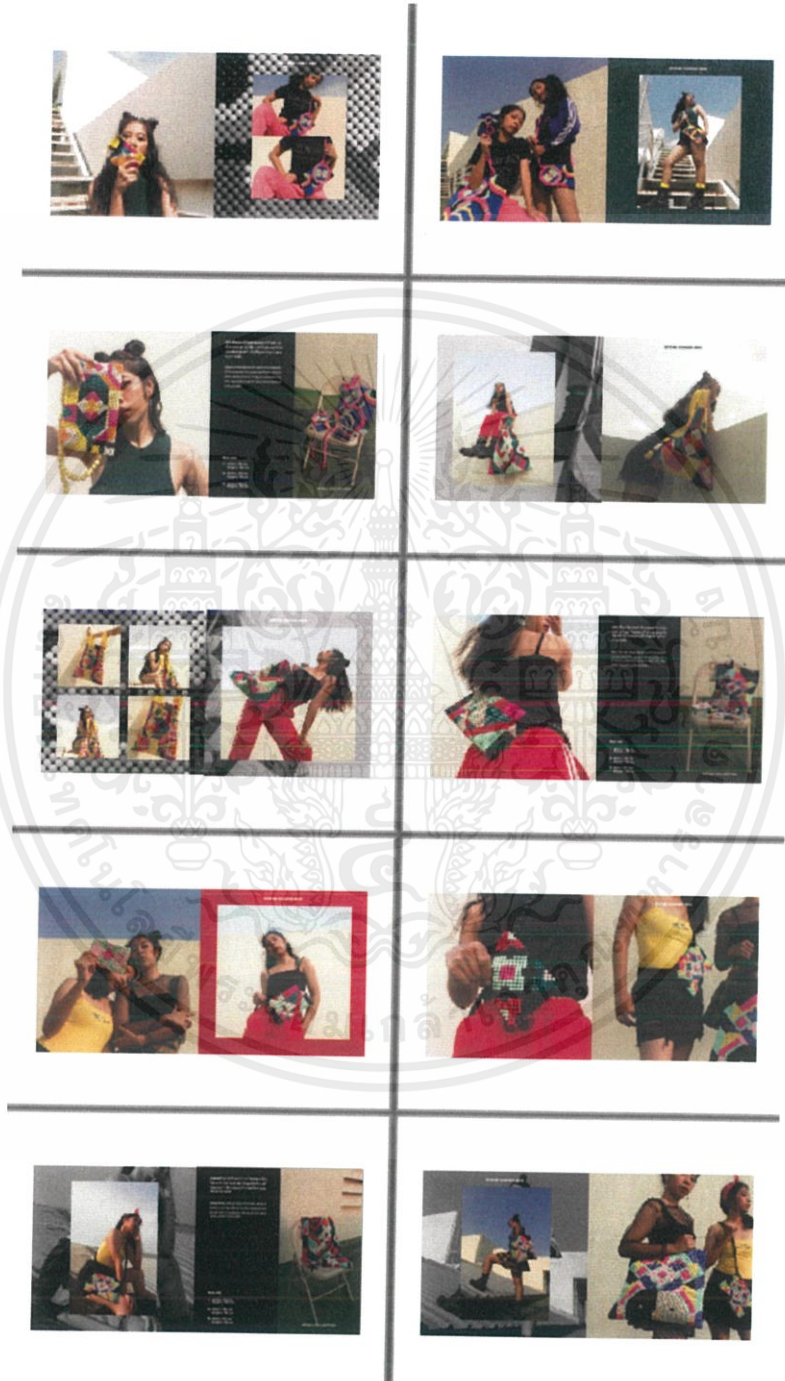
จากแนวคิดของแบรนด์ที่เลือกใช้สีดำเพื่อสื่อความหมายถึงวัฒนธรรมที่มีคุณค่าว่า มันเป็นอดีต และใช้สีดำเป็นสีหลักของอัตลักษณ์ของแบรนด์ ผู้ทำศิลปนิพนธ์จึงเลือกที่จะนำเสนอ ภาพแฟชั่นสีขาวดำตัดกับภาพที่มีสีสัน เพื่อสื่อว่าได้มีการนำวัฒนธรรมไทยกลับมาออกแบบใหม่และ นำเสนอให้เป็นที่รู้จักอีกครั้ง นอกจากนี้สีสนของกระเป๋าในคอลเลคชั่นนี้เป็นกระเป๋าที่มีสีสันสดใส จัด จ้าน สนุกสนาน แต่แฝงความเท่ด้วยลูกบิดสีดำที่เป็นส่วนหนึ่งของลายกราฟิกกระเป๋า จึงเลือกนำ เสนอภาพถ่ายและการแต่งตัวของนางแบบในแนวสตรีท เพื่อสื่ออารมณ์ถึงความเท่และความทันสมัย ผสมผสานกับความสดใสจัดจ้านให้เข้ากับสีและลวดลายของกระเป๋า

ภาพที่ 5.49 แบบร่างหนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชั่นกระเป๋ที่จัดหน้าแล้วพร้อมพิมพ์เล่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชั่นกระเป๋ามีจำนวน 36 หน้า ขนาด 18*18 ซม.

ภาพที่ 5.50 แบบร่างหนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชั่นกระเป๋าก่อนที่จัดหน้าแล้วพร้อมพิมพ์เล่ม

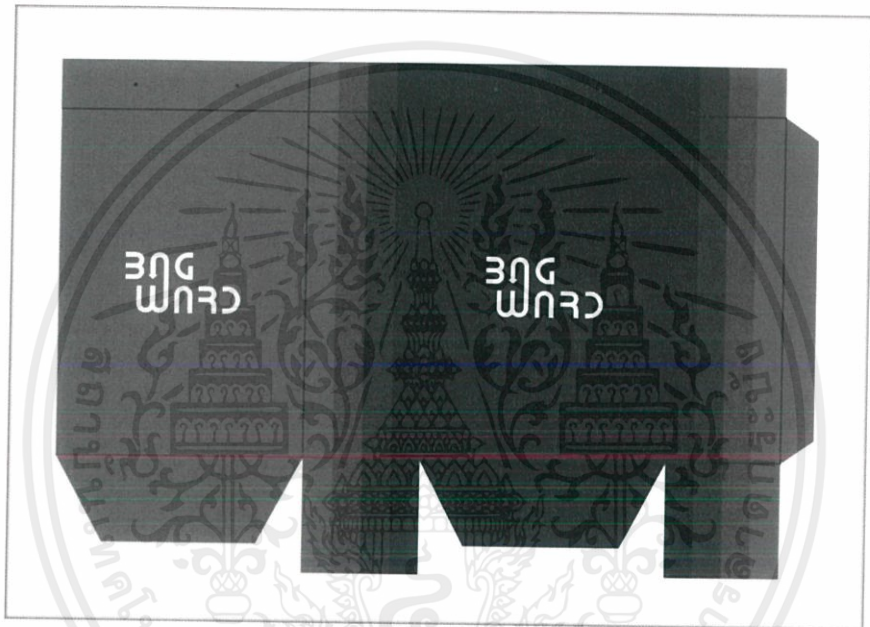
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 สรุบบรร่างถุงกระดาศ

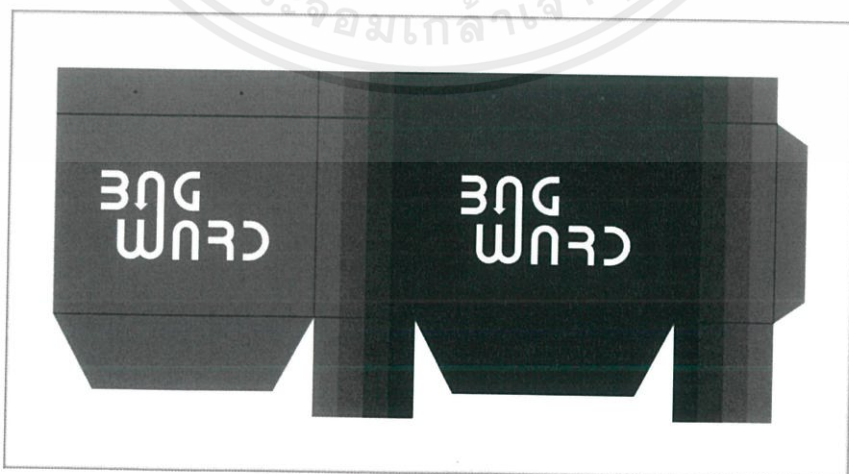
ออกแบบตามแนวคิดของแบรนด์โดยใช้สีดำเป็นสีหลัก และไล่เฉดสีจากสีดำค่อยๆ อ่อนลงเพื่อสื่อถึงการเคลื่อนไหวที่ค่อยๆ ย้อนกลับไป โดยถุงกระดาศแบ่งเป็น 2 ขนาด เพื่อบรรจุ กระเป่าที่มีขนาดแตกต่างกัน

ขนาดถุงกระดาศใบใหญ่ 30*42 ซม.

ขนาดถุงกระดาศใบเล็ก 34*26 ซม.

ภาพที่ 5.51 แบบร่างถุงกระดาศขนาดใหญ่พร้อมพิมพ์

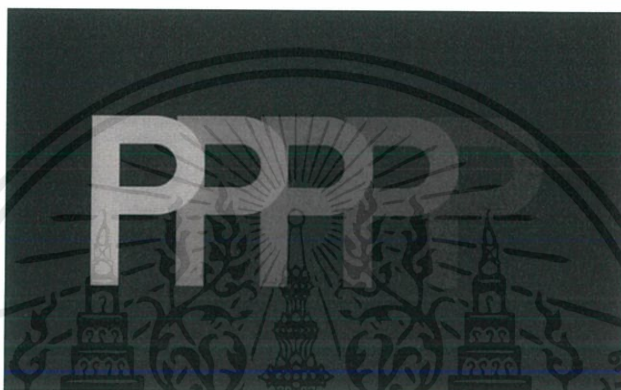

ภาพที่ 5.52 แบบร่างถุงกระดาศขนาดเล็กพร้อมพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.3 สรุบบรรณามบัตร

ออกแบบตามแนวคิดของแบรนด์ลักษณะเดียวกับธงกระดาษ คือใช้สีดำเป็นสีหลัก และใช้ตัวอักษรตัว P ซึ่งเป็นตัวแรกของชื่อเล่นผู้ทำศิลปะป็นีไล่เฉดสีจากสีดำค่อยๆอ่อนลงเพื่อสื่อถึงการเคลื่อนไหวที่ค่อยๆย้อนกลับไป โดยนามบัตรมีขนาด 9*5.5 ซม.

ภาพที่ 5.53 แบบรายนามบัตรด้านหน้า

ภาพที่ 5.54 แบบรายนามบัตรด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.4 สรุบบรร่างป้ายห้อยกระเป๋า

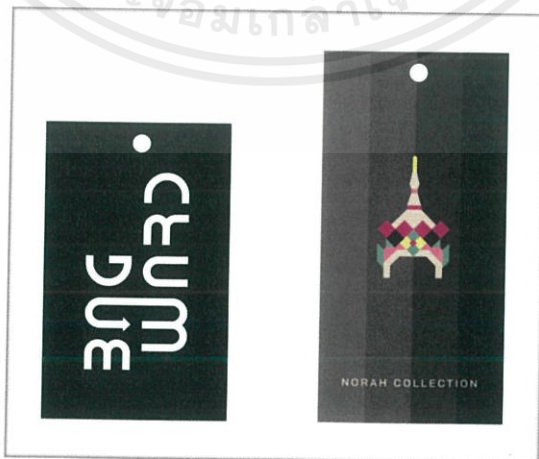
ออกแบบตามแนวคิดของแบรนด์โดยใช้สีดำเป็นสีหลัก และไล่เฉดสีจากสีดำค่อยๆ อ่อนลงเพื่อสื่อถึงการเคลื่อนไหวที่ค่อยๆ ย้อนกลับไป โดยป้ายแบ่งเป็น 2 ขนาด ดังนี้

ป้ายเล็ก ขนาด 5*8 ซม. เป็นป้ายสำหรับตราสัญลักษณ์แบรนด์

ป้ายใหญ่ ขนาด 5*10 ซม. เป็นป้ายสำหรับลายกระเป๋าแต่ละใบ จะมีลายที่แตกต่าง กันแบ่งเป็น 5 ลาย ได้แก่ ลายเทร็ด ลายกำไลแขน ลายบันหนั่ง ลายสังวาล และลายหางหงส์

ภาพที่ 5.55 แบบร่างป้ายห้อยกระเป๋าในลักษณะที่ใช้งานจริง

ภาพที่ 5.56 ตัวอย่างป้ายห้อยกระเป๋าขนาดเล็กและขนาดใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.57 ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป๋าลายเทริด

ภาพที่ 5.58 ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป๋าลายกำไลแขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.59 ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป๋าลายปั้นเหน่ง

ภาพที่ 5.60 ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป๋าลายสังวาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.61 ป้ายขนาดเล็กหน้า-หลัง และ ป้ายขนาดใหญ่ห้อยกระเป๋าลายหางหงส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลงานสำเร็จ

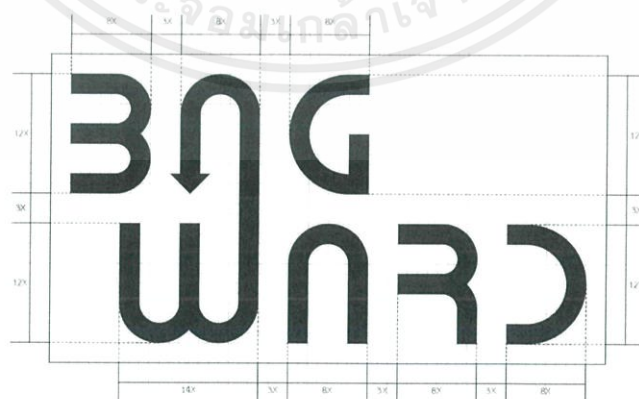
การออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์และลวดลายกระเป๋าจากวัฒนธรรมภาคใต้ “โนรา” สำเร็จ และบรรจุเป้าหมายตามขอบเขตงาน ดังนี้

6.1 อัตลักษณ์ของแบรนด์กระเป๋า

6.1.1 ตราสัญลักษณ์แบรนด์

ภาพที่ 6.1 ตราสัญลักษณ์แบรนด์

ภาพที่ 6.2 ตราสัญลักษณ์แบรนด์แบบกำหนด Grid

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BOOK ปกขาว

BOOK ปกขาว

ภาพที่ 6.3 Black and White Logo

6.1.2 หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชันกระเป๋

ภาพที่ 6.4 หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชันกระเป๋

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.5 หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชั่นกระเป๋

ภาพที่ 6.6 หนังสือรวมรูปถ่ายคอลเลคชั่นกระเป๋

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.3 ถุงกระดาษ

ภาพที่ 6.7 ถุงกระดาษ 2 ขนาด

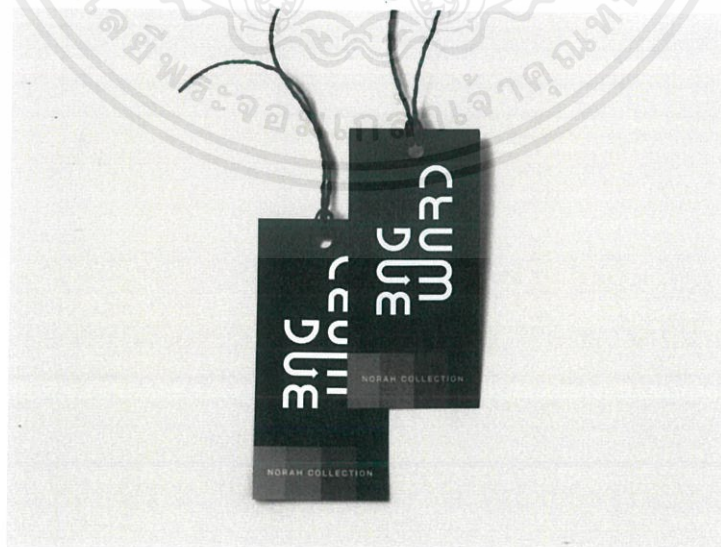
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.4 นามบัตร

ภาพที่ 6.8 นามบัตรด้านหน้าและด้านหลัง

6.1.5 ป้ายห้อยกระเป๋า

ภาพที่ 6.9 ป้ายห้อยกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 กระเป๋า 15 ใบ

6.2.1 เทร็ด

ภาพที่ 6.10 กระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก เทร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.2 กำไลแขน

ภาพที่ 6.11 กระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก กำไลแขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.3 ปิ่นหนึ่ง

ภาพที่ 6.12 กระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก ปิ่นหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.4 สั้งवाल

ภาพที่ 6.13 กระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก สั้งवाल

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.5 ทางหงส์

ภาพที่ 6.14 กระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายจาก ทางหงส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

การออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์และลวดลายกระเป๋าจากวัฒนธรรมภาคใต้ “โนรา” สำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ทั้งในส่วนของอัตลักษณ์ของแบรนด์และกระเป๋าทั้งหมด 15 ใบ ตอบสนองความต้องการของผู้ทำศิลปนิพนธ์ที่อยากสื่อถึง วัฒนธรรมไทยที่ได้นำมาออกแบบใหม่ให้มีความทันสมัยและน่าสนใจมากขึ้น

7.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา

การออกแบบอัตลักษณ์ของแบรนด์และลวดลายกระเป๋าจากวัฒนธรรมภาคใต้ “โนรา” เกิดปัญหาและพบข้อจำกัดในการศึกษา ดังนี้

7.2.1 ในขั้นตอนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องโนรา มีความสับสนเล็กน้อยว่าควรนำเอาประเด็นตรงไหนของโนรามานำออกมาออกแบบเป็นลวดลายกราฟิก แต่สุดท้ายเลือกนำเอาเรื่องของเครื่องแต่งกายโนรามานำเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ เนื่องจากผู้ทำศิลปนิพนธ์ต้องการใช้ลูกบิดเป็นวัสดุหลักในการออกแบบกระเป๋าจึงทำให้มีความสอดคล้องกัน

7.2.2 ในขั้นตอนการออกแบบกราฟิก มีความไม่ราบรื่นเล็กน้อยเนื่องจากสีของลูกบิดมีอย่างจำกัด จึงต้องเลือกจับคู่สีเท่าที่มีให้ออกมาสวยงามมากที่สุด

7.2.3 เนื่องจากตอนนี้กระเป๋าถูกปิดกำลังเป็นที่นิยมและมีรูปแบบต่างๆมากมาย จึงต้องออกแบบให้มีความน่าสนใจและแตกต่างจากคนอื่น

7.3 ข้อเสนอแนะ

ตั้งแต่เริ่มศึกษาหาข้อมูลจนถึงขั้นตอนในการผลิตกระเป๋า ควรวางแผนและแบ่งเวลาในการทำส่วนต่างๆให้ดี เนื่องการเวลาในการทำงานมีอย่างจำกัด ต้องมีการเผื่อเวลาต่างๆหากเกิดข้อผิดพลาดจะได้สามารถแก้ไขได้

7.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

ได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับโนราอย่างละเอียด และได้เกิดการพัฒนาตนเองเนื่องจากระหว่างทำงานจะมีปัญหาให้เราต้องแก้ไข จึงทำให้เกิดการเรียนรู้และฝึกตนเองในหลายๆด้าน

บรรณานุกรม

ชูรีพร จำสอน. มโนราห์ วัฒนธรรมปึกคั้. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/aungang16/> (วันที่ค้นข้อมูล : 1 มิถุนายน 2562).

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม. (2555). โนราโรงครุ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://ich.culture.go.th/index.php/th/ich/performing-arts/236-performance/129-nora/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 มิถุนายน 2562).

ศาสตราจารย์ดร.หม่อมโนรา. เครื่องแต่งกายโนรา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_6263.html/. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 มิถุนายน 2562).

ธีรวัฒน์ ช่างสาน. (2560). การพัฒนาเครื่องแต่งกายโนราภูมิปัญญาชาวบ้านในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

King Mongkut's University Of Technology Thonburi. (2559). สารคดีสั้น เรื่อง เครื่องทรงมโนราห์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=4IQ3OsMCwIA/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 2 มิถุนายน 2562).

อนันท์ วาโษะ. (2558). การออกแบบงานกราฟิก. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://www2.yothinburana.ac.th/website/doc_news/docnews772.pdf/. (วันที่ค้นข้อมูล : 2 มิถุนายน 2562).

CUR arti3901. (2555). การออกแบบอัตลักษณ์ (LOGO). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://panupat-arti3901.blogspot.com/2012/07/logo.html/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 2 มิถุนายน 2562).

extrasunday. (2555). การออกแบบอัตลักษณ์ (LOGO). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.extrasunday.co.th/5-steps-to-building-a-strong-brand-identity-when-the-game-is-constantly-changing.html/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 3 มิถุนายน 2562).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล

মননক ঠাণ্ডা

ที่อยู่

80/120 หมู่4 ตำบลลาดสวาย อำเภอลำลูกกา

จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12150

การติดต่อ

E - mail : ppakkradd@gmail.com

Tel. : 084-360-3533

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2552-2557

โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

พ.ศ.2558-ปัจจุบัน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้